CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णिमा

इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका

१००

पू

र्णा

ङ्क

संशोधन-मण्डल

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

का.मे.अ.द.नं १५५/२४९

तदिह न गुणदोषौ योजनीयावलीकौ
कथमपि महता यत् संस्कृतोऽयं श्रमेण ।

– वापूदेव शास्त्री

[धेरै मिहिनेत गरी यो तयार गरिएको छ । यस कारण यहाँ भूटो गुण अथवा दोष नलाइदिनुहोला ।]

पूर्णिमा

२५ वर्ष

(इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका)

४ अङ्क

सम्पादक –
महेशराज पन्त
दिनेशराज पन्त

प्रकाशक –
दिनेशराज पन्त
(संशोधन-मण्डलद्वारा)

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५।-

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

विषयसूची

१.	ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	१–३७
२.	कुसुमसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	३८
३.	विष्णुसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	३९
३.	विष्णुसिंहका, माणिग्लाधिपति हुनुभन्दा अगाडिका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	३९–४१
५.	विष्णुसिंह र उनका छोराहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १५ वटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	४१–५०
६.	पुरन्दरसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	–महेशराज पन्त	५१
७.	काठमाडौँका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १८ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १७७३–१८१६)	–महेशराज पन्त	५२–६४

हाम्रा प्रकाशित कृति

संशोधन-मण्डलतर्फबाट

१.	इतिहास-संशोधन	१७५।-
२.	कौटलीय अर्थशास्त्रको ऐतिहासिक व्याख्या	१०।-
३.	व्याकरण-संशोधन	१५।-
४.	पञ्चाङ्ग-संशोधन	३०।-
५.	सावधान-पत्र	६०।-
६.	इतिहास-संशोधनहरूको अभिनन्दन-ग्रन्थ	५।-
७.	विद्या-रक्षा	७५।-
८.	अभिलेख-संग्रह (१-१२ भाग)	७।५०
९.	पूर्णिमा (१-१०० अङ्क)	२००३।५०
१०.	बुद्धिविनोद-प्रश्नावली र त्यसको उत्तर	२।-
११.	रत्नदीप	२।५०
१२.	वृत्तशतक	३।-
१३.	श्री ३ महाराज पद्मशमशेरका कुरा	१२।-
१४.	नेपालसंवत्को राष्ट्रिय मान्यताको अनौचित्य	५।-

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र*

- महेशराज पन्त

१ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८७] कार्तिककृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१००/२४ र एच् १७४/५१

मूलपाठ

१. ᳲ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्वत ५५१ कार्त्तिकबद्धि १ श्रीयंपिंबहिरि लिबिछें यंता दुंदुं येता छेंवास्तव्य। जयत्राम ढंगुरिश। हस्तोद्धार गु-

२. न्दम्म शिव[1]कामेक ऋषाक कृत ऋषछि १ तस्य व्रषम्प्रति कलन्त्रविदि देय धान्यमानओद वा[1] पं २ तस्य बन्दकोदेश चे-

३. तंको अफल बू रोव[1] पी ४ ध्वतेश अर्द्धभाग जुको भाषा बन्दक मूल कलन्त्र दकोफुकोन फ्याचमाल्व। बन्दक न **[2]

४. धाय मदो। सायेस मूल कलन्त्रङु दाम याङ ꠰ माल्व। प्रत्ये फनपि भत्वपोल त्याङ हङ्गत्वं। धनि कोथो गह्न छेंवा[1]स्त(व्य)[3]

५. व[1]कुलि छें तेजराम ढंगुरिश। साक्षि श्रीयंपिंबहार योता छें जय भावोश मेक दृष्ट। प्रह्लबिह चोया मदो। शुभमस्तु श्रवदा

(पछाडि)

ᳲ सोध ढंगुरि

२ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८७] मार्गकृष्ण...

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६८/२४

यस पत्रमा वायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

---

* ताडपत्रको मूलपाठमा प्रयोग भएका चिह्न *पूर्णिमा*को ९९ अङ्कअनुसारका छन्।

१. यो *व* खुँडे छ।

२. *न*भन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

३. *स्त*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ᥤ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५१ मार्ग्गशिरकृष्ण x[४]... नामनाकस्य सकासात । अत्रैव स(थ)ानव स्थान गह्नछें-टोल । केधिवाशिनं । रामचन्द

२. मुलमीस नामनाकेन स्वकीयं स्वभुज्य । मानकं ॥ (स्थानस्य) ... (दिशि प्रदेशे) ... (नामसंज्ञकं ॥) ... (पश्चिमतः ॥) ... (उत्तरतः) ... (पूर्व्वतः) राजकुलवस्तुक्षेत्रे दक्षिनत । एतत्मधे ढुवडोबलनामसंज्ञकं । क्षेत्राक रोवछि १ त-

३. त क्षेत्रे जथादेसकालप्रवर्तमानकं तथा संचाराघेन । (सुवर्ण्णमूल्यमादाय क्रयविक्रयस्वधीनेन तेनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥ यदि स्याद्देविकराजिकव्याघातपरं) तदा धार्ण्णकेन स्वयं परीसोधनीयं । अत्राथे दृष्टसाषि आसप्ती मुलमीस अषय मुलमीस

(दाँया फट्केमा तलबाट उठाई तेर्सो पारेर)

१. आषर देव

२. मनिकराज

३ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८८] वैशाखकृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८७४/३३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ᥤ श्रीयेऽस्तु सम्बत ५५१ वेसाखकृसनप्रदिप्रदाया श्रीबुदे ह्नुलछे यंता छे दातिखा भरिस नामना सकासातः थेमि थंथवत्वाल ताह्लेंडछें शुषराज ९ भराभत[५]स कीतराज ९ शुखेमराज सोह्मं फुक्किजस नामनेकेन शुकियं शुभजमानकं ९ वासयसे दिस उत्रगमन ९ सनाथगुठिभाडस भूमेन पच्छिमत ९

२. चागुठिभाडस भूमेन उत्रत । श्रीश्रीराजकुलव[६]स्तुभूमेन पुर्व्वत ९ शुभयराजभागभूमेन दषिनत एततमधे धुनिबुनामसंजक खेत्रराज रोव ५ क्रस १ तत खेत्र जथादेसकालप्रव्रतमान तथा संचाराघेन शुण्णहेण्णमुलमादाय क्रयविक्रयस्वहादिनेन तवे[७]नानिव्रतकं न्यायन क्रयेन विकि-

३. यतं भव[६]ति जतश्या देव[६]कराजीक व्यावा[६]द ज तत धाण्णकेन परिस्वधनियं थुतेया दृष्टसाखि जयशिङ क्वठनायक भास जिवशिङ नायक ९ लखींराज नायकस ९ धाण्ण शुदेस लुंता भास ९ श्रीवजरआचाद जिव[६]यिजुस एते प्रमान शुभ९ शुभ९[८]

---

४. *ष्ण*भन्दा पछाडिकोको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

५. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *त* बनाइएको छ ।

६. यो *व* खुँडे छ ।

७. यस *व*को पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

८. *शुभ९* भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी फेरि *शुभ९* लेखिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८८] आश्विनशुक्लचतुर्थी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६२ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९१३ को रूपमा मूल पत्र छ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १५३४/६६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५१ अशुणिशुक्ल'चथ्यायाः[९]। श्रीयंबूब्रुमायाए। श्रीगाङ्गुलंगे। श्रीकेलंमण्डपतोलिकास्थाने। श्रीकोथ सालछेगृहाद्धिवासिन कंस्कार जयतसिंह्ङ भारोस भ्रातापुत्र कंस्कार रथनराजसिंह्ङ भारोस भ्रात्य कंस्कार हेमराजसिंह्ङ भारोस कंस्कार हृदयसिंह्ङ भारोस एते सहानुमताना स्वक्रेयं स्वबून्यमानि-

२. कं। स एव तोलिकास्थाने। श्रीथंथछेगृहाद्धिवासिन कंस्कार जयप्तिसिंह्ङ भारोस नामनेन सकासात्। कमलातेर्थक्षेत्रनामप्रदेसे। वारिमार्गस्य पशिचमत। श्रीबहारवस्तुभुमे उत्तरत। मुलमार्गस्य पूर्व्वत। लखिचा दङ्गुरिस सखुदङ्गुरिभुमे दक्षनत। एतेषा मधे षत्रोप्निकए क्षेत्रए यत् क्षेत्राएकतोपि बु रोव ६ ततक्षेत्रस्य जथादेस-

३. कालप्रवर्त्तमानसंञ्चाराघेन सूवर्ण्णमुलमादाय क्रेविक्रेस्वादिनिवर्त्तकं न्यायेन क्रेन विक्रेयतए। तत्र यदि संक्तव्यावादपिदा स्या तदा धारनकेन परिसोध्यनियञ्च। अत प्रतार्थे साखि धारनस भ्रातापिता कंस्कार यन्तासिंह्ङ भारोस दृष्टेक प्रमान चेति। तलप्ति पो १ सह। प्रते ह्झ उदेसन ज्वंङ तयास लुं सासन क्रेन तया जुरोए ॥ शुभ ॥

(पछाडि)

१. ꣸ कमलातेर्थ

२. बुय क्रेपत्र ॥

५ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] माघकृष्णद्वितीया

यस पत्रको फोटो मसँग छ।

मूलपाठ[१०]

१. ꣸ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५२ माघबद्धि २ श्रीसातिगलबाहार पिषाकुलि छें देवमालि

---

९. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *शुक्ल* लेखिएको छ।

१०. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न सातै पङ्क्ति छुने गरी दुइ ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. रथनचन्दया हस्तोद्धार गुन्दम्म शिवका षट् शिवकाङ्क शिवका षु ६ तस्य विदि[११] भोगबन्द-

३. कोदेश: मनापरि ~[१२]रोष्वात बु रोव[१३] मोण्डि ङा ५ य्वतेस अर्द्धभाग बुस य्व दामया व्रषंप्र-

४. ति कलन्त्र <ल्या[१४]ख[१५]>न धनिस य्वते बुस ओय वा आडछि <१ फं> षु ६ वो दम्म पि ४ जवा २ य्व-

५. ते धाले वा ~[१६] <द>ाम वा कास्यं विदिभोगन भुक्तपं यंने जुरो९ शायस दाम प्रत्ये लेयादे-

६. या पोलेस <वि>[१७]दिभोगन जोङा धनि स्वथान चाबाहार श्री<घ[१८]न्व[१९]>९त्रयअवतार फ्याक वैदे

७. भारोस: शाक्षि श्रीहतषानिह्म रावुत्त अमृताज भारोस दृष्ट ॥ कलन्त्र थाकाले बन्दक

(दायाँ फट्केमा तलबाट उठाएर तेर्सो पारेर)

बु धनिसन भोग याव तेव

६ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] फाल्गुनकृष्णअष्टमी

वि.सं. २०५२ मा ललितपुरबाट बौद्धविहारसंघ अक्षेश्वरमहाविहारद्वारा प्रकाशित हेमराज शाक्यको *अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन* [अक्षेश्वरमहाविहार एक अध्ययन]को १५७ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६५ पृष्ठमा ४२ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. { ꣸ श्रेयो़ऽस्तु स}म्बत ५५२ फालगुणवद्धि ८ श्रीखटविहारि लिबीछे वता वास्तव्य ॥ प्रजापति: अभय ठाकुर: पोत्रसह{स} ●[२०]

२. हस्तो[२१]द्धार गुन्दम्म शिवका: चतुरसिव[२२]काङ्क शिवका पि ४ भाषा: य्वते दाम ९ या कलन्त्र ल्याखन: एदलान: श्रीसत:

---

११. *स्य* र *भो*को बीचमा डीकाभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै x चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको *पिषाकुलि*को ठीक माथि पङ्क्ति जनाउन २ लेखेर यस्तो ẍचिह्न दिई *वि*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *विदि* पहिलो पङ्क्तिको *देवमालि*को *व*को माथिसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो X चिह्न दिइएको छ ।

१२. *रि*भन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१३. यो *व* खुँडे छ ।

१४. *न्त्र*भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अघिल्लो भाग र सामै देखिन्छ ।

१५. *न्त्र*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१६. *वा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

१७. *स*भन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१८. *श्री*भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको बीचको भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छ ।

१९. *श्री*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको माथिल्लो भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छ ।

२०. *ह*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

२१. फोटोमा डम्म कालो आएकोले *स्तो*को लख देखिँदैन ।

२२. यस *व*को पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. श्रीश्रीगाक्वतिराखगुथिसत९ कलश ग्व २४ धन्मयाः गुथिया मर्जाता जुको ग्वक्षा वण माक्व ॥ थ्वते पाग्व त्रावण व्रषं-

४. प्रतिः साखानंसाखः पोतानपोतंवु निस्त्रपं यंजमाल्वं जुरो९ । थ्वते दाम पोलङावः जाया मर्जातानः गुथि ने वा पं

५. नसि २ धारे बिस्यं यंजमाल्व ॥ पह्निबेह मचोयाः धनि श्रीपुलचोमहाविहारि ब्रह्मचार्ज्यभिक्षु श्रीअखयश्रि थवर-

६. {पाजुस श्रीश्रीगाक्व[२३]}तिराखगुथिसं ॥ साक्षि श्रीग्वति{ब}[२४]हार[२५] x[२६] जयसिङ्गराज भारोस {मेक दृष्ट}[२७] प्रमानेति शुभ ॥

७ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] चैत्रपूर्णिमा

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४९ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ॐ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५२ चैत्रशुक्ल ॥ पूर्ण्णमास्यायाए९ ॥ श्रीयंबूब्रुमाया श्रीगाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार गृहाद्धिवाशिन शृंखलीकार मलयराज भारोस नाम्ने सकासात ॥ तत्रैव ब्रुमायां श्रीषटखीरीमहाविहारी योता लिबीछें गृहाद्धिवाशिन चकुतीकस्य नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिक९ ॥ तेदोष्वाटक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ अनेखसाथवाकस्य भुमे पश्चिमत ॥

२. रथनकस्य भुमे रूत्रत । धारनस्य भुमे पूर्व्वत ॥ द्वङनबहिरि रथनचन्दकस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ तृय-रोपनिक९ क्षेत्राङ्कतोपि बू रोव ३ ततक्षेत्रस्य सा जथादेशकारप्रवत्तमानसंचाराघेन शुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वादीनानिवत्तकन्यायेन क्रेन विक्रेयतम्भवति ॥ तत्रा धारनकस्य निमितेन जदि संकतव्यावादे शति तदा धारनके-

३. न परिसोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्राथे साक्षि दृष्ट किशिलागल वाछे धारनस्य चबा जशराम मेकप्रमाणश्चेति ॥ तलपति पो १ समेत ॥ प्रते लेयादेया पोलेस क्रेन काया जु[२८]रो९ ॥ शुभ ॥[२९]

---

२३. *ति*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२४. *ति*भन्दा पछाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *हार*को तल्लो भाग देखिँदैन ।

२६. *त*भन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

२७. *स*भन्दा पछाडिका अक्षरका बीच भागका केही अंश देखिन्छन् ।

२८. *जु*पछि *रो* नलेख्दै भुक्किएर ९को • लेखिएकोले त्यसको शिरोभागमा दुइवटा यस्ता ∖ चिह्न दिई त्यो काटिएको छ ।

२९. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

(पछाडि)

१ तेदोष्वात बूया कैपत्र ॥

८ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८९] श्रावणशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२९/२०

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ शुभः ॥ श्रैयोऽस्तुः सम्बत ५५२ श्रावणशुक्लप्रतीपद्यायाॗ श्रीयंबूब्रुमायाॖ श्रीगाङ्गुरंगेय । श्रीमाखमन्दपस्तोरके हरीमन्त ग्वाछेॖ वास्तर्व्य भ्राता थपति लुन्तराज भारोसः थपति जसराज भारोसः उभयस नामनेन सकासातः तत्रेव ब्रुमायाॖ स एव गृहाद्धिवा(स्त[30]व्य) ...(नाम्ने) ...(नाम)-

२. संज्ञंकॖ । मार्ग्गस्य पच्छिमतः गृहाङंनस्य रुत्रतः थपति तेज भारोस गृहे पूर्व्वतः उभयधारापातस्य दक्षनतः एतेखाम्मधे मगुह्वित्यायाॖ दक्षनगमनॗ पुन पच्छिमगमनः गृहाङंनस्य पूर्व्वगमनॖ दक्षनाभिमुख उत्रप्रवेशगृहद्वालमेकॖ बहीरद्वालाङ्गत प्रालसंछॖदन (स्वसीमापरिभोग्यं) ...

३. यन्ता छेॖ खा १ ह्लाफुसमेतः ततगृहस्य सा जथादेसकारसंप्रवर्त्तमानसञ्चालाघेन शुवर्ण्णमूलमादाय स्वाद्धिनिष्टनिवर्त्तकं न्यायेन क्रीविक्रीतम्भवतिः ततगृहस्य धारनकस्य निमीतेन जदि सङ्गतिव्यावादे सति तदा धारनकेन परिसोधनीयञ्चः अत्राथेय दृष्टसाखि सेव ग्वाछेॖ (व[31]ास्तव्य) ...

(पछाडि)

१. प्रते लेवादेवा पोलेस क्रीन का-
२. या जुरोॖ भाखा थ्व छेॖ काया
३. लुन्तराज भारोसन नेबोः ज-
४. सराज भारोसन छिबो जुरोॖ
५. हरमन्त ग्वाछेॖ वं दुंथो यं-
६. ता छेया क्रेपत्रॖ । शुभ ॥

---

३०. *वा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।

३१. *छे*ॖ भन्दा पछाडिको अक्षरको माथिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

९ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८९] भाद्रकृष्णदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १५६८/४ र २१०१/४८

यस पत्रमा वायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वृत्ताकार घेरा छ । त्यसपछि वरिपरि थोप्ला छन् । थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ᥫ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५२ भाद्रपकृष्ण ॥ दसंम्यायां तिथौः श्रीललितब्रुमाया॰ श्रीमानेग्लकेः आगनेयकोलिः श्रीवंकु यंत छेंगृहवास्तव्यः स्वगोत्र प्रजापतिः अनेख थकुरसः भ्रात्यसहसः नामनेन शकाशात्ः तत्रैव स्थानः स एव यंत छेंगृहवास्तव्यः स्वगोत्र प्रजापतिः मेगराम थकुरसः

२. नामनेनः स्वक्रियए् स्वपुजिकन्तानिकए् स एव यंत छें यंकुलि अथकछिनगृहनामप्रदेसेः स्वगोत्र प्रजापतिः उदय थकुरस लिबिगृहशिमायाए् पश्चिमतः धनिकस्य गृहशिमायाए् उत्रतः धनिकस्यः लिबिशिमायाए् साक्यभिक्षु श्रीअनतजोतिनायकहिसः गृहलिबिशिमायाए् ॥

३. द्वयो सिमायाए् पोर्व्वतः देवग्यः अनतराज भारोसः गृहशिमाया॰ स्वगोत्रः प्रजापतिः उदय थकुरसः लिबिशिमायाए् द्वयो शिमायाए् दक्षिनतः एतेखाए् मधे रथामुलमार्गस्यः दक्षिनगमनेनः पुनो पश्चिमगमनेन जात्वाः दुदुमण्डलेः यंकुलि गृहः पोर्व्वाभिमुखः दक्षिना-

४. भिमुखः यंकुलि अथकछिनगृहद्वारद्वय॰ द्वार नशिं २ लिफुह्ङफु । लिबि स्वंबोस छिबोः योथो रशिः एते गृह सक्रषसमपरिभोग्य॰ ता गृहवसतिः बहिरिद्वारा॰गनस्यंदिनिकाजक्षिस्थाप्नः भुमिकाप्लासंछंनस्वशिमापरिभोग्यए् ता गृह तद्यथानग्रप्रवतमानसंचाराघेनः जथोस-

(पछाडि)

१. श्चितमोलमादाय क्रेन विक्रीतं भवति

२. मिदए् ता गृह संकटव्यावादकाले तदाः

३. धार्ण्णकिन परिसोधनिय॰ साक्षि चाला-

४. छ लिबि लंछे चकुति भारोसः मेक दृष्टए्

१० सङ्ख्या

ने.सं. ५५३ [वि.सं. १४८९] कार्तिककृष्णचतुर्थी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९४/४३

मूलपाठ

१. ᥫ श्रेयोऽस्तु । सम्बत ५५३ कार्त्तिककृष्णचौथ्यायायाः श्रीललितबुमायाः श्रीमानिग्लके उत्रत ॥ श्रीकोविहारे थानेः कोथो गह्रछे वंकुलि छेवास्तव्यः तेजराम ढंगुरिस नाम्ना सकाशात् ॥ श्रीयंपिबहिरि लिबिछे वंकुलि वंता छेवास्तव्यः उद राय पोत्रसहस नाम्नेन स्वकियं शुभुज-

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. मानिक९ ॥ नववंदोलक्षेत्रनामप्रदेसे ॥ तवह्लेङे वसु भारोस क्षेत्रे धनिस क्षेत्रे पच्छिमत ॥ तवह्लेङे पंदुवोः षंपिनिछे गनपतिवो ध्व नेह्मंस क्षेत्रे उत्रत ॥ स एव पंदुया क्षेत्रे पुर्व्वत ॥ तवह्लेङे गोतया क्षेत्रे दक्षिनत ॥ एततमधे ॥ तत क्षेत्र अष्टरोपनिकं जत क्षेत्रे बु रोव x[३२]

३. पलङ च्या ८ ता क्षेत्रे सक्रषकं समपरिभोग्य९ ॥ जथाणगरप्रवतमानसंचाराघेन जथोचितमुलमादाय क्रियविक्री-स्वादिनेन तेनानिवर्तकं न्यायेन क्रेयेन क्रेयेन विक्रीतं भवतिः संषतव्यावादकाले धारनकेन परिसोघनियं ॥ रोव ह्मोतल थेथेवुलि x[३३]

४. ह्ङपु मदो जुरो९ ॥ प्रते ह्ङा जिमह्न सुकान उदेस बंदक जोङ तयास छासा तंङ क्रिन कायाः शाक्षि श्रीयंपिबहिरि लिबिछे अनंत भारोसः योषा छें ग्वाछे[३४]बाहारः जोतिराज मुलमीसः क्वाथ भ्वंत षंदचोकः जोति मुलमीसः यंता ननिः जयतराम ढंगुरिसः यंपिबाहारः जयः x

११ सङ्ख्या

ने.सं. ५५४ [वि.सं. १४९०] मार्गशुक्लचतुर्थी

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १५७ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ४८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. ᥈ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५४ मार्गशिरशुक्ल । चर्तुथ्यायाए९ श्रीपुलचोमहाविहारे श्रीमत्श्रीश्री[३५]गं[३६]धुह्रि-भटार[३७](क[३८]सके)...

२. जवमाक्व लिबिछेंवास्तव्यः अथं भावो पोत्रसहः भ्रात्यः वो[३९]दस्यनः भ्रातापोत्रः आसरामः ध्वते आदिनत्वं छिवु ۱ स्वआ[४०](तमा)[४१] ... (दान)

३. याङन भिग्वनो मभिग्वनोः श्रीबहिरिस मि जुर वस्यं श्रीबहिरिन कास्यंता जुरो९ पुन भाखाः श्रीबहिरीनवुं कत्र जुकोन अर्थसामर्थन उपलखरपं नेख जु(रो)[४२]... (पोता)-

---

३२. *व*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीकोभन्दा माथिको अंश देखिन्छ ।

३३. *लि*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको माथिल्लो केही अंश देखिन्छ ।

३४. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *ग्वाछे* लेखिएको छ ।

३५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *श्रीश्री*को डीको र बाइमात्राको यस्तो ^ भाग देखिँदैन ।

३६. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *ग*को डीको र अनुस्वार देखिँदैन ।

३७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *धुह्रिभटार*को माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

३८. *त*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको तल्लो अंश देखिन्छ ।

३९. यस *व*को पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *आ*को डीको र कान्नानीको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

४१. *आ*भन्दा पछाडिका दुइ अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

४२. *जु*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४. नपोत स्यंबुं श्रीबहिरि त्वद्दतं श्रीश्रीराजकुल श्रीपात्रकुलाद्धि सुछिनोवु प्र आश्रय अपासे मेवर प्र वंज मदो जुरो९ श्रीबहिरीस जोगारपेया खिनि ●[४३]... (साक्षी)

५. श्रीवंकुलिदेवजुसः श्रीपिंथबहार गृहाद्धिवास्तव्यः रावुतः उदयराज भारोसः श्री जबहार गृहाद्धिवास्तव्यः जयशिंह्ङराज भारोसः एते त्रय (दृष्ट प्रमानश्चेति शुभ ॥)

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ५५४ [वि.सं. १४९०] माघशुक्लनवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४३ को रूपमा मूल पत्र छ।

मूलपाठ

१. ॐ श्रैयो॰स्तु ॥ सम्बत् ५५४ माघशुद्धि ९ श्रीतेदोबहार गृहाद्धिवाशिन भ्राता शृंखलीकार मलयराज भारोसवो ॥ भ्रात्य शृंखलीकार जगतराज भारोसवो ॥ थ्वस उभे ॥ योता छेंयाः लिबी क्यंबं ॥ बङ्गि चेल करङा भाष थ्व(ते) xxxxxxxxxxxxxxx[४४]xx

२. येथो ल्वह्वंकिलिवो छेकनः ॥ यो द्वाको जगतराज भारोस जुरो९ ॥ थ्व मिथि चेन ल्वह्वकिलि चेन छेकन ، वं मलयराज भारोस जुरो९ ॥ भाषा आव छेये बुः चेन छेकन यो जगतराज भारोस्यं छेये ॥ चेनन वं ، मलयराज भारोस्यं छेये जुरो९ ॥ सद ، लुद

३. क्यं बोयेः छेया पानिपातन पिंस सुद्धिवु ، जगतराज भारोस्यं बोये जुरो९ ॥ मलयराज भारोस्यं छो धायेनो मदो जुरो९ ॥ सदक्यं बोये यापघातः तवछतला थोव पादोन लि जुरो९ ॥ लुंदंक्यं ، ङोये यापघात ، थिंसला गाक ، पादोन ह्ङा ، ङोयेमा-

४. ल्व जुरो९ जगतराज भारोस्यं ॥ आव ، वोये ، थव मद्वाकाले ، अनोयन ، चलछीवु ، थेथेवु ، वोचकेमाल्व ॥ थव थवस आव वोये द्वातङास ، मिथिन यो जगतराज भारोस ॥ मिथिन वं मलयराज भारोस जुरो९ ॥ उभे भाष चोता दो ॥ थ्वते भाषया सा-

५. क्षि दृष्ट योतु श्रीयेतखाबहार मूत्यगनायक पात्र शत्रि श्रीदोयचण्ड वम्मनस ॥ वंतुं वंदुं छे भिक्षु श्रीजोगरामजुस ॥ यंगल सालछे ताम्रकार यंता भारोस एते तृय दृष्ट प्रमाणश्चेति ॥ शुभ ॥[४५]

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९१] प्रथमपौष...

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १५८ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो। यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ५० सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ।

४३. *नि*भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ।

४४. *थ्व*भन्दा पछाडिका चौध अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

४५. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. {१ श्रेयोस्तु ॥} सम्बत ५५५ प्रथम{पौष[४६]}XXXXयाऽ ति{थौ[४७] ॥ श्री}[४८]पुलचोमाहा[४९]वि[५०]हा[५१]री[५२] (श्रीमत्श्रीश्रीगंघुह्निभट्टार)[५३]-

२. कासके: स एव विहारि लिंबिछे ज्य[५४](त[५५]राम ज्येष्टपुत्र) ***[५६]राम[५७] कनेष्टपुत्र तेजराम ध्व स्वंह्म बाकास ना थव

३. व थवस: स्वआतमा दान याङन मि जुया ****[५८]ा ज्यंतरामया पोत्रसहस साखानसाखवु पोतानपोतवु श्री।

४. बहिरिस स्वआतमा दान याङन च्वंङा जुरोऽ परिभाषा श्रीबहिरिसऽ लिबिछें ह्नङबिछें मित्वस्य जोगरपको षुः ज्यं।

५. तराम पात्रसहस्य जोगरपं यंजमाल्वः श्रीबहिरिनतु जुरसनो ऽ ज्यंतरामया पोत्रसहसके ऽ हारिगोहारि याङ।

६. न अर्थसामरथन उपलखरपं यंजमाल्व जुरोः ज्यंतरा[५९]म पोत्रसहस साखानसाखनवुऽ श्रीबहिरित्वङ्गतं। श्रीश्री-

७. राजकुल श्रीपात्रकुल गेनो वज मदो जुरोऽ[६०] ********[६१]ाङ्खाबाहारः अमतराम भारोसः श्रीमानिग्ल भ्वं।

८. त जितराज भारोसः {अत्र}[६२]ार्थे छे {अ}[६३]मात्य व्रजा(चान्य)[६४]***[६५]******[६६] भारोसः एव त्रय दृष्ट प्रमानश्चेति शुभ

---

४६. महीनाको नाउँ *अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को आधारमा राखिएको हो।

४७. *ति*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

४८. *पु*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

४९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *माहा*को डीको देखिँदैन।

५०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *वि*को बाइमात्राको यस्तो ^ भाग र डीको देखिँदैन।

५१. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *हा*को डीको देखिँदैन।

५२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *री*को दाहिनेको यस्तो ^ भाग र डीको देखिँदैन।

५३. *री*भन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

५४. फोटोमा *ज्य*को अनुस्वार देखिँदैन।

५५. *ज्यं*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भाग देखिन्छ।

५६. *रा*भन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामैको तल्लो भाग देखिन्छ।

५७. ताडपत्रको रेशा उप्किएर गएकोले *राम*को बीचको भागको केही अंश देखिँदैन।

५८. कान्नानीभन्दा अगाडिका दुइ अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

५९. ताडपत्रको रेशा उप्किएर गएकोले *रा*को तल्लो भाग देखिँदैन।

६०. ताडपत्रको रेशा उप्किएर गएकोले *रो*ऽ को तल्लो भाग देखिँदैन।

६१. कान्नानीभन्दा अगाडिका तीन अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

६२. *सः*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन्।

६३. *मा*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ।

६४. *जा*भन्दा पछाडिका अघिल्ला दुइ अक्षरका बीचको भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छन्।

६५. *जा*भन्दा पछाडिका तेस्रो, चौथो र पाँचौं अक्षरका डीका देखिन्छन्।

६६. *भा*भन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९१] चैत्रशुक्लत्रयोदशी

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १५९ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ५१ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. ॥ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५५ चैत्रशुद्धि १३ श्रीपूलचोमहाविहारि: ब्रह्मचार्ज्यभिक्षु साषु खया ****[६७]याजु***[६८]*...

२. स्वआत्मादिदान उपदोखित● । त स्वआत्मादिदानः क्रीविक्रीस्वादिसनेन ॥ निक्षेप संप्रद्दत्ता भवति मिद● ॥ एते वु वि[६९] तति काना XX[७०]...(के)-

३. नापि लोपालोप न लभते ॥ पुनः भाषाः स येव वीहारि लिबीछें जय भारोस्न ॥ स येत्रः ज्ञानजुत्वं दुंसालन ✪ पुत्री विजु भरिसंः । ●●●[७१]...

४ सशुरपिताः जय भारोस्नः जोगापाथ्यं ॥ जामाता ज्ञानजुस्न ॥ श्रीबहिरिसः जोगारपं यंजमाल्व जुरो● ॥ भाषा ससूरपिता जय भारोसः ●●[७२]

५. धन आदिपं ॥ सर्व्वसवूः जामाता ज्ञानजुस● क्रीविक्रीस्वादिनः निक्षेपन बियात्वं जुरो● परिभाषाः जय भारोस्न ॥ जि ज्ञानजुत्वं पिभूः ●●[७३]

६. चेतः ज्ञानजुत्वं च्वंने मयस्यं पिंलु वंकालेः जे बिस्यंतको हेने धास्न धाये मदो ॥ थ्वतेया साक्षि स येव विहारि लिबीछेवासिन ॥ तेचन्दजु सुं●●[७४]

१५ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९२] श्रावणकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३२/२०

---

६७. *या*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
६८. *जु*भन्दा पछाडिका तीन अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
६९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *वि*को बाइमात्राको यस्तो ^ भाग देखिँदैन ।
७०. *ना*भन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
७१. । भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
७२. *सः*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
७३. *भूः*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
७४. बाइमात्राभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ꣸ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५५ श्रावणकृष्ण ॥ सप्तंम्यायाऽ् तिथौः श्रीललितब्रुमायाऽ् श्रीयोथौः वंकु यंथ छेंगृहवाशिनः स्वमाताः भरि कुण्डसवोः स्वपोत्रीः पंदुनि मसमोः त्रक्येहेसवोः आभासपत्र चोरङायाः संप्रधार भाष ध्वत्ये;

२. जुरोऽ् भाषाः भरि कुण्डसनः स्वपोत्रीः पंदुनि मसमोः त्रक्येहेः वा[७५]ङनः मिस खं डेङनः ह्माच वाङन गेनोः वञ्ज मदो जुरोऽ् परिभाषाः ह्माचः पंदुनि त्रक्येहेसनः स्वमाता भरि कुण्डसः दोस मदोस हाङनः माम पिंलुयेवु मः;

३. दो जुरोऽ् ध्वत्ये भाषः माह्माचस छिस्यऽ् मामनः ह्माच वाङनः पिंलुव[७५] कालेः ह्माचनः माम पिंलुकाले नोः नेह्मंस छिस्यऽ् मनिस्त्रपं संकालेयाः अगड तंथा गुन्दम्म शिवकाः मेक प्लाऽ्कृत प्लछि १ ध्वत्ये छोस दिस्य नोः काये;

४. तेवः कारङान देसशास्त्रन दय मदोः पुन भाषाः बबाः हरख भावोसनः ह्माचः पंदुनि त्रक्येहेसःछियाः दुलाजिरि कास्यऽ् बियेमाल्वः दुलाजिरि मबिकालेः ध्व चोस्य तयाः पति अकरणः ध्वत्ये भाषः माह्माचसकेबु चोता

(द्वायाँपङ्क्ति)

१. दोः शाक्षि श्रीनकबहिवास्तव्यः ब्रह्मचर्यः भिक्षु
२. श्रीगुनश्रिजुसः श्रीवंकुबहारः भिक्षु श्रीमनिका
३. चाहिसः चालाछ लिबिलऽ् छेगृहवास्तव्यः लुत-
४. राज भा[७६]रोसः एते तृय दृष्ट प्रमानमिति शुभऽ्

१६ सङ्ख्या

ने.सं. ५५९ [वि.सं. १४९६] भाद्रशुक्लपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३७७/४३

मूलपाठ

१. श्रेयोऽस((तु ॥)) सम्बत् ५५९ भाद्रपदशुकरपंचम्याया तिथ्व श्रीफनपिंगुनगरात । यंविलिटोलँ तकोचां जयतराज जयतेज भ्रातसहस । [[व]][७७]ा[[च]][७८]ा प्रतिपनभुतेन –[७९]–[८०]–तेन शुकियं शुभु[[ज्यमा[८१]निकं]] ... यिटो

२. तेजण च –– ● तृयिटो –– दुम्मजस गुणराम भारोस नामनेन सकासात । केकदुं । देविगडखित्रनामप्रदेस्य श्रीराजखेत्र पच्छिमत । यागपतिसाहुकस्य खेत्रे [[उ]]तथ खेत्रमिटोलभू[[मेन पू[८२]]]वत...

---

७५. यो *व* खुँडे छ ।
७६. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *भा* बनाइएको छ ।
७७. । भन्दा पछाडिको अक्षरको केही भाग देखिन्छ ।
७८. कान्नानीभन्दा पछाडिको अक्षरको केही भाग देखिन्छ ।
७९. *न*भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
८०. *न*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।
८१. *भु*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
८२. *व*भन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामै देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. ●लका –[[द]]खिनत एततमधे दुको –[८३] खेत्रनाम । जथाकालदेसव्रतमानेन मुलमादाय कृयविकृय भवति तस्य खेत्रस्य रोपनिक ४ ध्वते अकस । थव मारासिम मि स ✪ – क्रयपत्र...

४. यदि त –– टधिस्य वकाल्य अव्र –– जुरो । जदि कदाचेत । व्यावाद द्वाकाले धान सोधनियं । अत्र पत्राथे साखि जिवदत भा सुम्म जय भाद्दरि रुपराम एते –– लिखित जुरो ...

१७ सङ्ख्या

ने.सं. ५६० [वि.सं. १४९६] फाल्गुनशुक्लनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ११०९/९ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ꣼ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६० फाल्गुणशुक्लनवंम्यां श्रीखुपोंब्रुमायां । संज्ञ गोशृङ्गस्थाने । येटा गृहाद्धिवासिन । गनपतिभारोकस्य नामना सकाशात । अत्रेव । श्रीवांदिमस्थाने घह्रछेंटोलके वास्तव्य ० शुदयरामभारोकस्य नामने शुकीयं स्वभूज्यमानिक० मार्ग्गस्य पूर्व्वप्रवेशगृह{म[८४]ण्डले} :::

२. गोष्ठीगृहे उत्रत तेजवन मुलमीस गृहे पूर्व्वत मार्ग्गस्य दखिनत एतत्मधे क्वाठनदुटोल पुषुरि कोछेनामसंघेय० मुल यंटा छेंसखा छेसया अधउर्द्धगृहद्वारमेक० बुकुलिपाथ भुमनो लिबिन सहित येथो क प्राकारन सहित । तत गृह बहिरिद्वाराङ्गणसिन्धनिकाजक्षस्थापना{भूमिकापलालसंछन्नस्वसीमापरिभोग्य तद्गृह तद्यथा}-

३. देशकालप्रवर्त्तमानस्तथा सञ्चारार्घेण्ण स्ववर्ण्णमादायः क्रयविक्रयस्वाधीनेन क्रयेन । विक्रीयत० भवति । जदि श्या देविकराजिकव्याघा । तपरेण । तदा धार्ण्णकेन परिसोधनिय० ॥ अत्रार्थे दृष्टश्रुतज्ञातार साषि थव ननि । जोतबम मुलमीस । घह्रछेंटोल । गज मुलमीस । मगलछ्व :::

१८ सङ्ख्या

ने.सं. ५६१ [वि.सं. १४९७] मार्गकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१०१/७२ र एच् १७४/५९

मूलपाठ

१. ꣼ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६१ मार्गशिरकृष्ण । सप्तंम्यायाए श्रीललितब्रुमायाए श्रीमानिग्लके उत्रविहारेः वखन दुंछेंवाशिनोः अजाः हाको ढंगुरिसः नामेन स्वकीय स्वभु[८५]ज्यमानिकं ०[८६] स येवः मान यंकुलि छंः छयः

---

८३. *को*भन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

८४. *ह*भन्दा पछाडिको अक्षरको अगाडिको अलिकति भाग देखिन्छ ।

८५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *स्वभु*को डीको देखिँदैन ।

८६. *भु* र *स*को खुट्टाको बीचमा काकपद दिई चौथो पङ्क्तिको *सर्व्वदा*को *र्व्व*को ठीक तल पाँचौं पङ्क्तिको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न दिई *ज्य*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *ज्यमानिकं०* चौथो पङ्क्तिको *शुभाशुभ*को पछिल्लो *शु*को तलसम्म पुगेको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. दोयभावोकस्यः नामना सकासात । स येवः वखन दुंछें येथोः दुबिये लंन छें माक्वः उद्यानवाटिकानामपदेशे । ता उद्यानवातिका चल मेक चलछि १ जथाचात्राघाटन प्रवेष्टितः एतेखा मधेः उद्या-

३. नवाटिका सकर्षकं स्मपरिभोज्ञं । जथानगरकालप्रवर्त्तमानसचारार्घेनः जथोचेतमूल्यमादाय क्रयेन विक्रीस्वादिनेन तेनानिवर्त्तकं न्यायेऩ क्रेयन विक्रीयतम्भवति ॥ जदि दत्र कदाचेत विना

४. सङ्टव्यावादकाले तदा धार्ण्णकेन स्वयं परिसोधनिय९ अत्र पत्राथे साक्षि श्रीअट ৲ कीबहार वंटा ग्रहाद्धिवास्तव्यः राजू भारोसः मेक दृ प्रमानेति ॥ शुभमस्तु सर्व्वदाः शुभाशुभ ज्ञात्वाः ॥

५. भाखाः थ्व क्रीन काया छे भुं[८७]या क्रीअंक दान पोलन धुंग्व जुवो९ ॥ थ्व क्रीन चोया भुं छें भुंन क्यंबं भुया टन चोस्यं काया जुरो९ ॥

१९ सङ्ख्या

ने.सं. ५६२ [वि.सं. १४९९] श्रावणकृष्णतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२६/२४

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा त्रिशूल छ ।

मूलपाठ

१. ᳵ श्रीयोऽस्तु ९ सम्बत ५६२ सरावनकृष्णतितियाया श्रीबुदेसथानकवासत्रव्यं ९ युटा छें[८८] छें देवराज भारोस ना[८९]ना सकासात ९ मुलननि युकुलि छे मेगराज भारोस ९ जिवशिंह्ड भारोस भातुसह ९ हिदराज भारोस ९ तिभयस ९

२. नामनकेन शुकियं शुभजमानकं ९ मिसा जोतन ९ काय जयचंद माकाय शुकिर्ण्ण काया जुरो९ तत दासीदासा जोतन माकाय ९ जथादेशकालप्रव्रतमान ताथा संचाराय ९ क्रियविंयशुहादिनेन ९ कंनये क्रविक्रिस सतं भवसति । पुतसा ९

३. डेव ९ तदियपुत्रिपुत्रसंताविदि जावत चंदरारकअगाणिजलासर तावप्रजंतं थिरो भवसति ९ श्रीश्रीराजकुल-पत्रकुल न्संवदन कलतं न लभते ९ दृष्टसाखि मध क्वाठनायकस ९ पंडु भारोस ९ आखर काष्ट जिवताया ९ तिभय दृष्ट शुभ९

२० सङ्ख्या

ने.सं. ५६२ [वि.सं. १४९९]भाद्रशुक्लप्रतिपदा पूर्वफाल्गुनीनक्षत्र...

*अक्षेश्वरमहाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १५९ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६७ पृष्ठमा ५८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

---

८७. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *छें भुं* लेखिएको छ ।

८८. *छें* र *छें*को बीचमा लेखिएको एउटा अक्षर मेट्न खोजी केरिएको छ र त्यस अक्षरको विसर्गका दुवै गोलामा यस्तो ৲ चिह्न दिई त्यो काटिएको छ ।

८९. *ना*पछिको एउटा अक्षरमा मसी दलिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ℒ शुभ ॥ अद्य वालाहकल्पे वैवस्वतमन्तरे कलीयुगे हेमादपादे जांबोदीपे भर्त्तखण्डे नेपालदेसि श्रीपशुपति-{सन्निधा[९०]ने वाग्मत्या दक्षिणकूले}

२. श्रीमताऱ्यावतदेशेः ललितपट्टने ॥ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६२ भाद्रपदशुक्लः प्रतिपद्यायान्तिथौ ॥ पूर्व्वफाल्गुण-[९१](नक्षत्रे[९२] साध्ययोगे सिंहराशिगते स)-

३. वितरि स येव[९३] राशिगते चन्द्रमशि ॥ साक्यविक्षु श्रीआनन्द चाहिस पुत्रसहस स्वहस्तेन श्रीपूलचोमहा-विहा[९४](र) ... (शाक्यभिक्षु श्रीआन)-

४. (न्द)[९५] चाहिस पुत्रसहस स्वआत्मा त्यागरपं दान याङ दुबिस्यं धुग्व जुरोः ॥ भाषा चात्र श्रीबहीरिनतु जुरस(नो)[९६]...

५. XXXXXXXXX[९७]✪✪✪✪✪[९८] ✪✪✪✪✪[९९] ✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪[१००]✪[१०१]पद्यनि निस्त्रपं यञ्ज (म[१०२]दो)...

६. XXXXXXXXX✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪[१०३]✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪✪[१०४]साक्षि यप्या{बाहा[१०५]रगृहवास्तव्य}

२१ सङ्ख्या

ने.सं. ५६४ [वि.सं. १५०१] चैत्रकृष्णचतुर्थी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२८/१७ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

---

९०. *ति*भन्दा पछाडिका तीन अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

९१. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *ण*को तल्लो भाग देखिँदैन ।

९२. *ण*भन्दा पछाडिका तीन अक्षरका डीका अलिकति देखिन्छन् ।

९३. यो *व* खुंडे छ ।

९४. *हा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

९५. *चा*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

९६. *स*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको अलिकति देखिन्छ ।

९७. *प*भन्दा अगाडिका चौबीसदेखि सत्ताइससम्मका अक्षरका डीका अलिकति देखिन्छन् ।

९८. *प*भन्दा अगाडिका उन्नाइसदेखि त्याइससम्मका अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

९९. *प*भन्दा अगाडिका तेह्रौंदेखि पन्ध्रौंसम्मका अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

१००. *प*भन्दा अगाडिको दोस्रो अक्षरको माथिल्लो भागको केही अंश र सामै देखिन्छ ।

१०१. *प*भन्दा अगाडिको पहिलो अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१०२. *न्ज*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१०३. *सा*भन्दा अगाडिको तेह्रौं अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१०४. *सा*भन्दा अगाडिका दुइ अक्षरका तल्लो भाग देखिन्छन् ।

१०५. *प्या*भन्दा पछाडिका अघिल्ला दुइ अक्षरका डीका अलिकति देखिन्छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ॢ श्रैयो्ऽस्तु ॥ सम्बत ५६४ चेत्रकृष्णचतुथ्याया॰ श्रीयंगलबूब्रुमायाए श्रीकष्टमन्दपनगरे ॥ अथंकोत्वलिकास्थाने । स एव अथंको लिबिछेंगृहाद्धिवासिन मानद्यअनेखरामकस्य नामनेने स्वयनोधार ॥ विजाफलक्षेत्रनामप्रदेसे । वादिमार्गस्य पश्चिमत् । श्रीजोगिनिचाकवस्तुभुमे उर्त्तत ॥ मालाकारउल्लासकस्य भुमे पूर्व्वत ॥ तांबकारजिवसिंह्ङकस्ये भुमे दक्षनत ॥ एतेषा मधे । षत-

२. रोपनिकए क्षेत्रए य । त क्षेत्राएकतोपि बू रोव ६ ततक्षेत्रस्य पूर्व्वमुलतलपत्रनष्टाभावानिमितेन एतत स्वघपत्र संलिक्ष ॥ परिसुद्धिकरनाय स्वधपरिभाखा चात्र अत परं कालात्र पुरुषातरे वा ॥ श्रीश्रीराजकुलपत्रकुलहस्तगतेन वा । तत नष्टपत्रए जदि पापनुयातत । तदेव पूर्व्वआधार घनिने न स्मपनियं । न विवादितव्यं । अस्मना फातितव्यं । असफातितेन । चु अकरनो भवति ॥

३. तत नष्टपत्रार्थ हेन केनापि व्यावादो कतुं कारयितुं च न लभते ॥ अर्थ प्रथाथे साखि अनेखरामस भ्रात्य मानघ जितरामस मेकप्रमान चेति ॥ प्रते मागल यंथ छें मालाकार बुदचंद भ्रातापुत्र मालाकार यंतास द्वयसन भोगन तंता तलप्ति अल्वन विल्वन जुरङन स्वघपत्र चोस्यं कारङ भाख थ्वते ॥ अनेखरामसके जुरोए ॥ शुभ ॥[१०६]

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५६४ [वि.सं. १५०१] ज्येष्ठशुक्लतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२७/२२ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ॢ श्रैयो्ऽस्तु ॥ सम्बत ५६४ जैष्ठशुक्ल ॥ तृतियां तिथौः श्रीलह्वितबुमाग्ां श्रीमानिग्लके श्रीनोग्ल व[१०७]वलछें येता गृहवा[१०७]स्तव्य । बुह्लुं हाक्व भारोस नामनेन । सूकियं सूब्रुर्ज्यमानिकं । श्रीमानिग्लके दक्षनदिशे श्रीबुह्लुं चोछें योता गृहवा[१०७]स्तव्य । [१०८]अजयराम भारोस नामना सकासात । थानस्य पूर्व्वदिसे छोराबुनामप्रदेशे श्रीवो[१०७]वा[१०७] दथोतोल चपाह लिबिछें

२. वरयि भारोस भुमे पच्छेमत । दक्ष[१०९]नतश्च[११०] ९ विज्याप्तीछें येता गृहवास्तव्य नाथु भारोस भुमे उत्तरतश्च नदिशिमायां पूर्व्वतश्च मेकधिकरो । पनिकं । जट क्षत्र । रोव[१०७] छित्या १॥ तत क्षत्र सक्रषकं समपरिभोज्ञं त जथानगरकालप्रवत । मानेन संचारायेन । जथोचित । सूव[१०७]र्णमुलमादाय । क्रयविक्रयस्वादिनस्तवे[१०७]नानि-व[१०७]स्तुकं न्यायेन । क्रयेन । विक्रयकं भवति । जदि

---

१०६. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ ।

१०७. यो *व* खुंडे छ ।

१०८. *व्य* । र *अ*को बीचमा भएको एक अक्षरमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

१०९. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *दक्ष* लेखिएको छ ।

११०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *श्च* बनाइएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. दिवि[१११]क । राजिक विना । संषत । व्यावा[१११]द द्वा[११२]काले तदा धार्नकेन । परिसोधनियं प्रति ह्न्ङ्ग भोगन ज्वङास । छाछा बिस्यंन क्रीन चोया जुरो ह्नङ्थो तलपति दो मकाया । साक्षि श्रीत्वंबाहार छे व[१११]कुलि गृह-वास्तव्य । रावुत श्रीजयत्राज भारोस मेक दृष्ट शुभ ॥ शुभ ॥.[११३]

(पछाडि)

१ छोरा बुया क्रीपत्रमिदं शुभ ॥

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५६५ [वि.सं. १५०१] फाल्गुनशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३६/११

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्वत ५६५ फार्ग्गुणशुधि ७ केलं थंथछें कास्कार जयतसिंह्न भारोसः पुत्र जयतराम भारोसः पुत्र लुंतराज भारो-

२. सः पुत्र मय भारोस ध्वस प्यंह्मं बाकायसवो ॥ स एव थंथछें कास्कार जिवराजसिंह्न भारोसः पुत्र रुपसिंह्न भारोसः पुत्र वंता

३. भारोसः ध्वस {{स्व[११४]ह्म ब}}ाकायसवो ॥ श्रीजगजु ◎◎[११५]{{ब}}[११६]ाहीकन ॥ लेयिदेयि इवाथिवाः अगह्नखंया । श्रीराज्यमहाभादारि-

४. क मनिकराज ◎◎◎◎[११७] या खंको लाकोन पा ◎◎ ध्व संवच्छलन ह्नाया ◎◎ सान धूंगो जुरोः ◎◎[११८] देयानो अगह ◎[११९]◎◎[१२०] थे-

५. स ॥ पुन भा{{षा}}[१२१] पुभ ◎◎◎◎ कया अगह पति ◎◎◎[१२२] मभास मलुव ◎[१२३]◎◎ {{श्र}}ीश्रीराजकुल-प{{ात्रकु}}लकन लुका◎[१२४] ◎◎ शः[१२५]

---

१११. यो *व* खुंडे छ।
११२. *द्वा* र *का*को बीचमा लेखिएको *द*मा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ।
११३. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ*॥. लेखिएको छ।
११४. *स*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको माथिल्लो केही अंश देखिन्छ।
११५. *जु*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको डीकोको केही अंश देखिन्छ।
११६. कान्नानीभन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामै देखिन्छ।
११७. *या*भन्दा अगाडिको अक्षरको डीकोको पछिल्लो भागको अलिकति अंश देखिन्छ।
११८. *दे*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ।
११९. *ह*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१२०. *थे*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ।
१२१. *भा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।
१२२. *म*भन्दा अगाडिको अक्षरको डीको अलिकति देखिन्छ।
१२३. *व*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको डीको अलिकति र तल्लो भाग देखिन्छ।
१२४. *का*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१२५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *श*को अघिल्लो भागको केही अंश देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

६. भास पुत्रस लिबि[१२६]छें९ माल्व जुरो९ ◎[१२७]◎◎ चोता दो: ध्वते भा{{षा}} ◎◎ {{सा}}खि दृष्ट संछें व्रज{{ाचार्य}} ◎◎ जव्र श्रीरगुदेव ◎◎◎◎[१२८] ॥

२४ सङ्ख्या

ने.सं. ५६५ [वि.सं. १५०२] आश्विनकृष्णनवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६२ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९१७ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ९ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६५ अशुणिकृष्णनवंम्यायाए श्रीयंबुब्रुमायाए श्रीगागुलंगे । श्रीतेदोबहाराद्विवासिन जातनकस्य नामनेन सकासात । श्रीयंबुमहानगरे श्रीसातिगलके । श्रीथंबहिरि लिबिछें मद्विवासीन पथम दङ्गुरिस भ्रात्य हृदयरामस तदुभयस नामनेन स्वक्रेयं स्वबूऱ्यमानिकए । तेदोख्वात-

२. क्षेत्रनामप्रदेसे । नाथोस भुमे पश्चिमत । श्रीआचारगुथिस भुमे उत्तरत । जयतकस्य भुमे पूर्व्वत । सिंखलिकार मलयराज भारोस भुमे दक्षनत । एतेषा मधे षटरोप्निकए क्षेत्रए सकर्षकए भोग पञ्चवर्षाब्दिना बन्दकतेनोदेस गृहित जथासंव्यवहर सूवर्ण्णखिरि एकारहदामा[१२९]द्विकमेककर्षाद्विकमेक प्ला-

३. ङ्गे च लुंखिरि प्ल १। दम्म ११ बु रोव ६ आब्दि वर्ष ५ तत्र धारनकस्य निमितेन जदि संखतव्यावादपिदा स्या तदा धारनकेन परिसोध्यनियञ्व । अत प्रतार्थे साखि यद्वं योकछे जगतसिह महात भारोस दृष्टेक ॥[१३०] तेदोबहार धनि धारनस भ्रात्य हरखुस दृष्टेकप्रमान । उचिल दो । छाकाल दाम । चोदंन धनिस्यं चा वावा काया तलप्ति पो १ सह । प्रते बय यायेस शुभं ॥

(पछाडि)

१. ९ तेदोष्वात बु-

२. या आब्दिपत्र ॥

२५ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०२] माघशुक्लद्वादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३६/२१

---

१२६. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *बि*को बाइमात्राको यस्तो ^ भाग देखिँदैन ।

१२७. *रो९* भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१२८. ॥ भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

१२९. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *एकारहदामा* लेखिएको छ ।

१३०. *खि* र *ते*को बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल काकपद दिई पहिलो पङ्क्तिको *श्रीयंबु*"को *बु*को ठीक माथि खाली ठाउँमा *य*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *यद्वं*देखि *दृष्टेक* ॥ पहिलो पङ्क्तिको *लिबिछें*को *छें*को माथिसम्म पुगेका छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ᥀ सम्बत ५६६ माघशुधि १२ तेदोबहार तात जिरिफु पंदु भारो जिवमयिस-

२. वो: केलं थंथछे किंज रुपसिंह्ङ भ्रात्य वंता भारोसवो: विखय जात इ-

३. काथिका ৲ सासा ह्नस*[131] ***[132]मबिख थेथेसवं काय कास्यं (होय हो)-

४. स्यं थेथेसवं सर्व्व सोधन धुंग्व [जु[133]रो] ***** श्री*[134]*...

५. *[135]कल**[136]तं थेथेस्यं छुं धायनो मदो उति भाख दो साखि ✪*[137]*

३६ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०३] वैशाखकृष्णपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९७०/४४

मूलपाठ

१३८

१. ᥀ श्रैयो॒ऽस्तु सम्बत ५६६ वेसाषाबद्धि ५ धनि ग्वाछेंबहार योथो खंदचोक योकुलि लिबिछे रुपा भारोशके रनिया यंत छें प्रजा-

२. पति मधय थकुरश भारात्यपुत्रशहश शोगोत्र भ्रात्य हरष थकुरशः ध्व निह्माशन त्याङ हया गुदम शिवका षतशि-

३. वकाक शिवका ६ तस्य व्रषप्रति क्लत्रविदि देय ओदधान्यमान वा आद ३ तस्य बदकोदेश बलिमंदो बु रोव ५ तलपति म- १३९

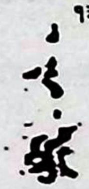

४. दो: भाषा बन्दक बु मुल क्लत्र दकोफुकोन फ्याचमालो ताले मदोः प्रत्य छें भरन जिमने शुका उदारपं चोले षु शुका

५. दुतन स्यष उदारपातो शायश दामः शाषि वंथ व[140]कु यतछेबहार वकुलि छे वंकुलि उभ्फाहाश दृष्टः ध्वत्य भाष नेभि दो ।

---

१३१. *स*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

१३२. *म*भन्दा अगाडिका तीन अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१३३. *ग्व*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

१३४. *श्री*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र अनुस्वार देखिन्छ ।

१३५. *क*भन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

१३६. *ल*भन्दा पछाडिका अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

१३७. *खि*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१३८. यस बुट्टाले चार पङ्क्ति ओगटेको छ ।

१३९. यस बुट्टाले तेस्रो र चौथो पङ्क्ति ओगटेको छ ।

१४०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *व* बनाइएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३७ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०३] श्रावणकृष्णाषष्ठी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४७ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रैयोऽस्तु। सम्बत् ५६६ श्रावणकृष्ण ॥ षप्टम्यायाՙ। श्रीयंबूब्रुमाया श्रीगाङ्गलंलगे श्रीतेदोबहा योता गृहाद्धिवाशिन शृंखलीकार लक्ष्मीराज भारोस नाम्ने सकासात ॥ अर्द्धसालायां श्रीमागलस्थाने यंथ छेंगृहाद्धिवाशिन मालाकार बोदचंद भ्रातापुत्र मालाकार यंता \ भ्रात्य मालाकार रूपा एते सहानुमतानां शुकीयं शुबूजमानिकՙ ॥ विज्याफलक्षेत्रनाम-

२. प्रदेशे ॥ वारिमार्गस्य पश्चिमत ॥ श्रीजोगिनींचक्रभुमेरूत्रत ॥ श्रीश्रीराजकुलवस्तुभूमे पूर्व्वत ॥ माणघर-जिवरामकस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ षट्रोपनिकՙ क्षेत्राङ्गतोपि बू रोव ६ ततक्षेत्रस्य सा तथा देशकाल-प्रवत्तमानसंचाराधेन शुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वादीनानिवत्तकन्यायेन क्रेन विक्रेयतम्भवति ॥ तत्रा धारनकस्य निमितेन जदि संकतव्या-

३. वादे शति तदा धारनकेन परिसोधनीयՙ ॥ अत्र पत्राथे साक्षि दृष्ट मखन थंथछे हरष भारोस पुत्र मनिक भारोस। वतुं वंथबहार गुनचन्द भास एते तृय प्रमाणश्चेति ॥ तलपति पो १ सह ॥ प्रते वक्वल्वं बाकाय देस माणघर भारो मीयाके भोगन च्वग्व फ्याङ क्रैविक्रेन काया जुरोՙ ॥ शुभ ॥[१४१]

(पछाडि)

ᳲ बिज्याफल बूया क्रैपत्र ॥

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] वैशाखकृष्णदशमी मङ्गलवार उत्तरभाद्रनक्षत्र ...

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १६० पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो। यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६७ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ शुभमस्तु ॥ अद्य वालाहकल्पे वैव[१४२]स्वतमंन्वतरे कलो युगे हेमान्दपादे याम्बोदीपे भर्त्तखण्डे {नेपालदेशे श्रीपशुपतिसन्निधाने वाग्मत्या)

२. दक्षिनकूले श्रीमताऱ्याव[१४२]तदेशे श्रीललितपत्तने ॥ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ वैशाखकृष्णः दशम्यायान्तिथौ ॥ उत्तर-भद्रनक्षत्रे {परिघयोगे}

---

१४१. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

१४२. यो *व* खुँडे छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. अंङ्गारवाशरे ॥ [१४३] दानपति रथन भारोश नाम्नेण स्वहस्तेन स्वविद्यमानेन स्ववाचा प्रतिपन्नीभूतेन ॥ तत्रैव दानपति रथन {भारोन} स्वआत्मा-

४. परित्यागेन श्रीपूलचोमहाविहारी श्रीमत्श्रीश्रीगन्धूह्निभट्टारकास नाम्नाय स्वआत्मा उपदोहनीय निक्षेपन सम्प्रदत्ता {भ[१४४]वति ॥} ::: {का}-

५. लान्तरपुरुषान्तरे वा श्रीश्रीराजकुलश्रीपात्रकुलादि केनोचित पीडा बाधा कर्तु लोपालोपं नोपलभ्यते ॥ भाषा चात्र स य{व} :::

६. पुत्र●●●त्र[१४५]न स्वआत्मा दान याङ श्रीश्रीगंन्धूह्निभट्टारकासके दान याङ दुबिस्यं माङा जुरोए ॥ साक्षि ˎ श्रीयप्याबहार गृहवास्तव्य ●●●●[१४६] :::

३९ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] श्रावणशुक्लचतुर्दशी

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छ्गू अध्ययन*को १६१ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. ᥫ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ श्रावणशुद्धि १४ श्रीपूलचोमहाविहारी लिबीछे वंटा वास्तव्यः जयराज भारोशः हस्तोद्धार

२. गुन्दम्म शिवका एकारह शिवकाङ्कः शिवका ११ तस्य व्रखम्प्रति क्लन्त्रवृद्धिदेय ओदधान्यमानि वा आड ५ फरे तस्य ब[१४७]न्दको-

३. देशः लकामक्षल गाडबल ने पाटन ऋष ४ तलपति पो २ स्मेतः भूय बन्दक[१४८] ह्ङथो ह्ङथो पतकस ज्वंङ त्याक उतां खा *[१४९]** क

---

१४३. ॥ र *दा*को बीचमा लेखिएको अक्षरमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

१४४. *ता*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१४५. *न*को डीकोको अगाडि यस्तो ˇ चिह्न र त्यही अक्षरको खुट्टाको अगाडि यस्तो ˏ चिह्न दिई *न*को ठीक तल खाली ठाउँमा छवटा अक्षर थपिएका छन् । थपिएका ती अक्षर *आत्मा*को *त्*को ठीक तलसम्म पुगेका छन् ।

१४६. *व्य*भन्दा पछाडिका चार अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१४७. ताडपत्र मेटिएर गएकोले *ब*को माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

१४८. *भूय*को *य* र *ह्ङथो*को *ह्ङ*को बीचमा डीकाभन्दा माथि यस्तो ˇ चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, तेस्रो र चौथो पङ्क्तिबीचको खाली ठाउँमा यस्तो ˏ चिह्न दिई पाँचौं पङ्क्तिभन्दा तल खाली ठाउँमा पाँचौं पङ्क्तिको *लु* र *त्याङा*को *त्या*को ठीक बीचमा पर्ने गरी कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो, त्यो जनाउन *३* लेखेर *ब*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *बन्दक* पाँचौं पङ्क्तिको *साक्षि*को *सा*को तलसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो ˎ चिह्न दिइएको छ ।

१४९. *खा*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३७ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०३] श्रावणकृष्णषष्ठी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४७ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रैयोऽस्तु। सम्बत् ५६६ श्रावणकृष्ण ॥ षप्टम्यायाए्‌। श्रीयंबूब्रुमाया श्रीगाङ्गलंलगे श्रीतेदोबहा योता गृहाद्धिवाशिन शृंखलीकार लक्ष्मीराज भारोस नाम्ने सकासात ॥ अर्द्धसालायां श्रीमागलस्थाने यंथ छेंगृहाद्धिवाशिन मालाकार बोदचंद भ्रातापुत्र मालाकार यंता \ भ्रात्य मालाकार रूपा एते सहानुमतानां शुकीयं शुबूजमानिकए्‌ ॥ विज्याफलक्षेत्रनाम-

२. प्रदेशे ॥ वारिमार्गस्य पश्चिमत ॥ श्रीजोगिनींचक्रभुमेरूत्रत ॥ श्रीश्रीराजकुलवस्तुभूमे पूर्व्वत ॥ माणघर-जिवरामकस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ षट्रोपनिकए्‌ क्षेत्राङ्कतोपि बू रोव ६ ततक्षेत्रस्य सा तथा देशकाल-प्रवत्तमानसंचाराधेन शुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वादीनानिवत्तकन्यायेन क्रेन विक्रेयतम्भवति ॥ तत्रा धारनकस्य निमितेन जदि संकतव्या-

३. वादे शति तदा धारनकेन परिसोधनीयए्‌ ॥ अत्र पत्राथे साक्षि दृष्ट मखन थंथछे हरष भारोस पुत्र मनिक भारोस। वतुं वंथबहार गुनचन्द भास एते तृय प्रमाणश्चेति ॥ तलपति पो १ सह ॥ प्रते वक्वल्वं बाकाय देस माणधर भारो मीयाके भोगन च्वग्व फ्याङ क्रेविक्रेन काया जुरोए्‌ ॥ शुभ ॥[141]

(पछाडि)

ᳲ बिज्याफल बूया क्रेपत्र ॥

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] वैशाखकृष्णदशमी मङ्गलवार उत्तरभाद्रनक्षत्र ...

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १६० पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो। यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६७ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ शुभमस्तु ॥ अद्य वालाहकल्पे वैव[142]स्वतमंन्वतरे कलो युगे हेमान्दपादे याम्बोदीपे भर्त्तखण्डे {नेपालदेशे श्रीपशुपतिसन्निधाने वाग्मत्या)

२. दक्षिनकूले श्रीमताऱ्याव[142]तदेशे श्रीललितपत्तने ॥ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ वैशाखकृष्णः दशम्यायान्तिथौ ॥ उत्तर-भद्रनक्षत्रे {परिघयोगे}

---

१४१. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

१४२. यो *व* खुंडे छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. अंङ्गारवाशरे ॥ [१४३] दानपति रथन भारोश नाम्नेण स्वहस्तेन स्वविद्यमानेन स्ववाचा प्रतिपन्नीभूतेन ॥ तत्रैव दानपति रथन {भारोन} स्वआत्मा-

४. परित्यागेन श्रीपूलचोमहाविहारी श्रीमत्श्रीश्रीगन्धूह्निभट्टारकास नाम्नाय स्वआत्मा उपदोहनीय निक्षेपन सम्प्रदत्ता {भ[१४४]वति ॥} ::: {का}-

५. लान्तरपुरुषान्तरे वा श्रीश्रीराजकुलश्रीपात्रकुलादि केनोचित पीडा बाधा कर्तु लोपालोपं नोपलभ्यते ॥ भाषा चात्र स य{व} :::

६. पुत्र●●●त्रा[१४५]न स्वआत्मा दान याङ श्रीश्रीगंन्धूह्निभट्टारकासके दान याङ दुबिस्यं माङा जुरो९ ॥ साक्षि ९ श्रीयप्याबहार गृहवास्तव्य ●●●●[१४६] :::

२९ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] श्रावणशुक्लचतुर्दशी

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १६१ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. ९ श्रैयो॓ऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ श्रावणशुद्धि १४ श्रीपूलचोमहाविहारी लिबीछे वंटा वास्तव्यः जयराज भारोशः हस्तोद्धार

२. गुन्दम्म शिवका एकारह शिवकाङ्कः शिवका ११ तस्य व्रखम्प्रति क्लन्त्रवृद्धिदेय ओदधान्यमानि वा आड ५ फरे तस्य ब[१४७]न्दको-

३. देशः लकामक्षल गाडबल ने पाटन क्रष ४ तलपति पो २ स्मेतः भूय बन्दक[१४८] ह्नथो ह्नथो पतकस ज्वंङ त्याक उतां खा *[१४९]** क

१४३. ॥ र *दा*को बीचमा लेखिएको अक्षरमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

१४४. *त्ता*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१४५. *न*को डीकोको अगाडि यस्तो ˅ चिह्न र त्यही अक्षरको खुट्टाको अगाडि यस्तो ˄ चिह्न दिई *न*को ठीक तल खाली ठाउँमा छवटा अक्षर थपिएका छन् । थपिएका ती अक्षर *आत्मा*को *त्*को ठीक तलसम्म पुगेका छन् ।

१४६. *व्य*भन्दा पछाडिका चार अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१४७. ताडपत्र मेटिएर गएकोले *ब*को माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

१४८. *भूय*को *य* र *ह्नथो*को *ह्न*को बीचमा डीकाभन्दा माथि यस्तो ˅ चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, तेस्रो र चौथो पङ्क्तिबीचको खाली ठाउँमा यस्तो ˄ चिह्न दिई पाँचौं पङ्क्तिभन्दा तल खाली ठाउँमा पाँचौं पङ्क्तिको *लुं* र *त्याङ*को *त्या*को ठीक बीचमा पर्ने गरी कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो, त्यो जनाउन ३ लेखेर *ब*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *बन्दक* पाँचौं पङ्क्तिको *साक्षि*को *सा*को तलसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो ९ चिह्न दिइएको छ ।

१४९. *खा*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४. भाषा बन्दक डकोफुकोन फ्याचमाल्वः बन्दकन तोले मदो सायेस प्रचरपो दांम माल्वः धनि तत्रेव श्रीविहारी ब्रह्मचर्य्यविक्षु

५. श्रीअखयशिरी थरपाजुसः प्रत्ये श्रीश्रीदिपंक्रभट्टारकास लुंन शिये लुं त्याङ्ग साक्षि श्रीपसलछेंबहार क्षेम भारोश दृष्ट पह्नि-

(तलबाट उठाई दायाँ फट्केमा तेर्सो पारेर)

ह्निबिहे मदो ॥

३० सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] आश्विनकृष्णएकादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३१/३०

मूलपाठ

१. ꣼ सम्बत् ५६७ अश्विनबद्धि ११ पिता जगता भारोसवो ۱ यिरिं उदयमयी

२. भरीसवो ۱ नेह्मंस्यं मधकारन ۱ बाबा धारे याङ ۱ अशन तुलाधर मेगरा-

३. ज भारोसके । तवलको ۱ क्वंति बू क्रेन काया पति ۱ यिरि उदयमयी

४. भरीसके च्वंग्वन ۱ ध्व त्वाकपति ۱ जगता भारोस्यं कास्यं तया ॥ सा॰

५. क्षि दृष्ट चावंखाबहार देवज्ञ जयपिथिसिब्रह्म भारोसः ॥

३१ सङ्ख्या

ने.सं. ५६८ [वि.सं. १५०४] कार्तिकशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९१/३७ र एच् १७४/५०

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. ꣼ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६८ कार्त्तिकशुक्लप्रतिपद्याया ॥ श्रीललितब्रुमाया ॥ श्रीमानिग्लके उत्रत ॥[१५०] श्री-कोबाहार ◎[१५१] ::::::

२. उदयराज भारोस नाम्नेन स्वकिय शुभुजमानिक९ ॥ गुताशिकोक्षेत्रेनामप्रदेसे ॥ जिवराज साहुस क्षत्र ॥ सोथं द्वं{{गुरि[१५२]}}पनिसक क्षत्र ::::::

---

१५०. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *के उत्रत* ॥ लेखिएको छ ।

१५१. *र*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१५२. *प*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको बीचको केही अंश देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. वादंगुथिस भोग्न तया क्षेत्रे पच्छिमतोश्च पूर्व्वत ॥ मनिग्ल पारेया क्षेत्रे दक्षिनत ॥ एततमघे ॥ ततक्षेत्रे द्वय रशिन ◎◎[१५३]रोपनिकं जत क्षत्रे बु रो{{व}}[१५४] :::::: {{यथानगरप्रवतमानसंचारा}}-

४. घेन जथोचित्मुलमादाय क्रियविक्रीस्वादिनेन तेनानिवर्त्तकं न्यायेन क्रेयन विक्रीयतं भवति ॥ संषतव्यावाद-{{का}}[१५५]ले धारनकेन परिसोघः{{नी[१५६]यं}} ::::::

५. ञस कलंत्र थाको तोलन लिकास्यं क्रीन काया: प्यबोस छिबो देवल गुथि बिया: शाक्षि सोथं छे अमात्य उदयजोति माहाथ भारोस: कारन्दबाहा[१५७]{{र}} ::::::

३२ सङ्ख्या

ने.सं. ५६X [वि.सं. ...] प्रथमाषाढकृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९१/३३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६◎ {{प्रथ}}[१५८]माषाद्धकृष्णप्रतिपद्यायाः श्रीललितब्रुमायाः श्रीमानिग्लके उत्रत ॥ श्रीकोविहारथानः कोथो गह्रछे{{वा[१५९]स्तव्य स्व[१६०]}}गोत्रः लुंत भावो भ्रात्य वंता भा{{वो[१६१]}} ◎◎◎[१६२] भ्रात्यसहस नाम्ना सकाशात् {{गह्रछें वं}}कुलि छे स्वगोत्रः बबाः ◎[१६३]◎◎◎◎◎{{स्व}}-

२. कियं शुभूजमानिक० ॥ सह्रंधुनि ञषिगादक्षेत्रेनामप्रदेशे ॥ श्रीपोनेश्वरबाहार अभयराज भारो भ्रात्यसह क्षेत्रे पच्छिमत ॥ वंथोलाछ ◎◎[१६४]। रामपनिसके क्षेत्रे उत्रत ॥ मार्गस्य {{पू[१६५]र्व्व[१६६]}}त। रनिधनिक्षेत्रे मदकार क्षे{{त्रे}}[१६७] {{दक्षिण}}त[१६८] ॥ एतेषा मघे ॥ ततक्षेत्रे सार{{द्वत्रयरोप}}-

---

१५३. *रो*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ।
१५४. *रो*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको देखिन्छ।
१५५. *द*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१५६. *धः*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।
१५७. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *ह*को कान्नानीको माथिल्लो भाग देखिँदैन।
१५८. *मा*भन्दा अगाडिका दुइ अक्षरका तल्लो भाग देखिन्छन्।
१५९. *छे*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।
१६०. *गो*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ।
१६१. *भा*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१६२. *भ्रा*भन्दा अगाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१६३. *बाः*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ।
१६४. *छ*भन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागको केही अंश देखिन्छन्।
१६५. *स्य*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
१६६. *त*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछाडिको भाग देखिन्छ।
१६७. *क्षे*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।
१६८. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *त*को डीको र माथिल्लो केही भाग देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. निकं जतक्षेत्रे बु रोव व पलङ स्वंत्या ३॥ थ्वते बुस धारनक स्वादिकार अर्द्धभाग रनिस रशि जुको बु सक्रषकं समपरिभोग्यए् ॥ जथानगरप्रवतमानसंचाराधेन जथोचितमूलमादाय क्रियविक्रीस्वादिने{{न तेना}}निवर्त्तकं न्यायेन क्रेयेन विक्री{{य[१६९]तं भवति ॥ जदि सङ्कट}}-

४. व्यावादकाले तदा धारनकेन परिसेधनियए् ॥ रोव ह्नातल थेथे बुलि पु मद्व जुरोए् ॥ प्रते रनि धनिह्ना मदकारन क्रीन कास्यं तयास अव थेथे चेलकं क्रीन काया जुरोए् ॥ शाक्षि गह्रछे वंकुलि छे वा ◎◎◎ स्वगोत्रः तेजरामद्धंगुरि दृष्ट ।

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०६] मार्गकृष्णएकादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६९ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०१८ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. ॥ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७० मार्गशिरबद्धि ११ श्रीतेदोबहा शृंखलीकार रूपा भारोस । शृंखलीकार मलयराज भारोस ॥

२. शृंखलीकार जगता भारोस । शृंखलीकार शिवा भारोस । थ्वस चवभे संप्रधार चोरङा भाष थ्वते ॥ श्रीश्रीठाकुरस ज्या आः

३. दिन खप्वं देशया थव व्यापारया ज्यायात वनेः चवभेस मधकार ‍। वोवंतान ‍। येस्य यने जुरोए् । आव द्वलछी मिय

४. जुरसनो ‍। मधकारन मिये जुरोए् ॥ भाषा ‍। लोभामोहन ‍। सोस्यं साकाले दोर द्वादश शिवकाङ्क च गुन्दाम शिवका १२ थ्व

५. दोल सोस्यं साग्वसके । सदिस्यंनो काय तेव जुरोए् ॥ थ्वते भाषया साक्षि सेव तेदोबहार ‍। मनिकराज भारोस मेक ॥

६. थ्वसं चवभेस ह्लङ दुं थंङा ‍। शृंखलीकार पंदु भारोसः भाषा सकलसवु बुह्लथो चोस्यं तया थ्यंवु जुरो ‍। थ्वस पञ्चेभ-

७. उ-भाषा जुरोए् ॥ साक्षि स येव ॥

३४ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०६] चैत्रशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/२७ र एच् १७४/६६

---

१६९. *क्री*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ꣼ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७० चैत्रशुद्धि १ श्रीयम्पिविहारिः यंथो गह्रछेंवा[१७०]स्तव्य ॥ तबाः[१७०] तेजराम ढंगुरिः भ्रात्यपुत्रः लूंतराम भा-

२. वोः[१७०] भ्रात्यसहः भ्रात्यपोत्रः पंदु भावोः[१७०] थ्वपनि स्वंह्मं तबा[१७०]कायसः मदकारन तया बूछेंया चोस्यं तरङाया भाष थ्वते जुरो९

३. भाषाः यंता तिह्लं छें येता सोत छें द्वार १ लिफुसहसः शुवि[१७०]सालास्मेत ॥ निद्वल बूव[१७०] पलंङ १५ शङ्गघूनि बूव[१७०] पलंङ ४ थ्वते

४. छेंनो बूनोः स्वंह्मं तबा[१७०]कायस मदका[१७१]र जुरो९ ॥ थ्वते बूछेंबाहिकनः दुंधन व[१७०]खजातः अष्टलोहः अष्टवृह आदिपंनः काये

५. कास्यं बि[१७०]ये बि[१७०]स्यं स्वंबो थस्यं सर्व्व सोधान धुंग्व जुरो९ भाषा[१७२]ः दुंधनयाः ब[१७०]ह्नि व[१७०]ग्व मव[१७०]ग्व धास्यं। स्वंह्मंस्यंवु लिथुच मदोः थ्वते

६. भाषा स्वंह्मंस्यं मदकारन तया जुरो९ ॥ साक्षि स येव[१७०] लिबि[१७०]छें सषु ढंगुरिस ॥ मेक दृष्ट शुभ ॥·

३५ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] श्रावणशुक्लसप्तमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७० सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०२९ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ श्रैयोऽस्[१७३]तु। सम्बत् ५७० श्रावणशुक्ल। सप्त[१७४]म्यायां तिथो ॥ श्रीयंबूबुमायां श्री[१७५]गाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार योता गृहाद्धिवाशिन अजा शृंखलीकार जगता भारोस नाम्ने सकासात ॥ सेव बहारगृहाद्धिवाशिन छ्य शृंखलीकार। राजराम भारोस नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिकं ॥ मागल(स्थाननामप्रदेशे ॥) ... (पश्चिमतः॥) ... (उत्तरतः॥) ...

---

१७०. यो *व* खुंडे छ।

१७१. *मदकार* लेख्नुपर्नेमा भुक्किएर *मदार* लेखिएकोले *द*मा दिएको कान्नानी मेट्न खोजी, त्यसको शिरमा र खुट्टामा यस्तो × चिह्न दिएर तल खाली ठाउँमा छैटौं पङ्क्तिको *जुरो*को *जु*को तल अर्को त्यस्तै चिह्न दिई *का* थपिएको छ। थपिएको त्यस अक्षरपछि पङ्क्ति जनाउन तलबाट गनी *३* लेखिएको छ।

१७२. पहिले लेखेको अक्षरको कान्नानीबाहेक अरू मेटी त्यही ठाउँमा *भाष* लेखिएको छ र *ष*को कान्नानीको काम त्यसैबाट चलाइएको छ।

१७३. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *योऽस*को तल्लो भाग देखिँदैन।

१७४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *सप्त*को तल्लो भाग देखिँदैन।

१७५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *श्री*को तल्लो भाग देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. X[१७६]XXX[१७७]कस्य भुमे पू[१७८]र्व्वत ॥ माणध(र)[१७९]XXकस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेष(ा मध्ये) ॥ सकषक॰ षट्रोपनि-क(स्य अ[१८०])र्द्धभागं भोगवृर्द्धा पञ्चवरिषावधिना बन्दकस्तेनोदस्य गृहीत॰ जथाव्यवहार सुवर्ण्णखीरि तृयक[१८१]ङ्गतोपि अंके च लुं खीरिं प्ल ० ॥ बू रोव ६ ध्वते मध्यस अर्द्ध(भाग)...

३. न परि[१८२]सोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्रार्थे (दृष्टसाक्षि[१८३]) धारनस्य जे[१८४]ष्टपिता (शृं[१८५]खली)कार लुंत(राम) भारोस मे(क प्रमाण[१८६])श्चेति ॥ तर[१८७]पति पो २ X[१८८]XXXX[१८९] दाम ॥ उचेन चोता दो ॥ प्र(ते)[१९०] XXX ॥ पोलेस भोगन ज्वङ तया जुरो॰ ॥

(पछाडि)

(आ)वधि पत्र ॥

३६ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] श्रावणशुक्लसप्तमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७० सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०३४ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ[१९१]

१. ᥣ सं ५७० श्रावणशुद्धि ७ उदार श्रीतेदोबहार अजा शृंखलीकार जगता भारोस ॥

२. लुं खीरि प्ल ० ॥ प्रते सागलको बूया आवधिप्न । नियार दिन १५ कायेस दाम ‌۱ धः

३. नि छय शृंखलीकार राजराम भारोस ॥ साक्षि सेव ॥ निखेव दंम ३ बय प्रते ॥ नि-

---

१७६. *क*भन्दा अगाडिको चौथो अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
१७७. *क*भन्दा अगाडिको पहिलो अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१७८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *पू*को बर्धन्ने देखिँदैन ।
१७९. *ध*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको डीको अलिकति देखिन्छ ।
१८०. *र्द्ध*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको डीको अलिकति देखिन्छ ।
१८१. *क*पछिको अक्षरमा मसी दलिएको छ ।
१८२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *परि*को माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
१८३. *धा*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१८४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *जे*को माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
१८५. *ता*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग र अनुस्वार देखिन्छ ।
१८६. *श्चे*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१८७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *तरप*को तल्लो भाग देखिँदैन ।
१८८. *र* भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
१८९. *दा*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१९०. *प्र*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र एकलख देखिन्छ ।
१९१. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी ६ ठाउँमा मसिना यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४. खेव दम्म ४१ भुय निखेव दम्म २७ प्रते दाम काया ॥ निखेव दम्म ७८ दाम काया ।॥

५. निखेव दंम २३॥ प्रते दाम काया ॥

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] आश्विनशुक्लपञ्चमी

*अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन*को १६१ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६९ पृष्ठमा ७१ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. ꣸ श्रेयोःस्तु ॥ सम्बत ५७० अशिणिशुद्धि ५ श्रीयकाटविहारकुटुम्बज प्रधानमहापात्र श्रीउदयसिंह्ङ वर्म्मनसः हस्तोद्धार [१९२]

२. गुन्दम्म शिव[१९३]का चतुरशिव[१९३]काद्धिकः प्ल मेकाङ्ग प्ल १ शिवका ४ तस्य भोगबन्धकोदेशः श्रीमत्श्रीश्रीबूगंभट्टारकासके का-

३. ये दो दाम अङ्कः दम्म १८ भाषा व्रखम्प्रति क्लन्त्र ल्याखन थ्व जिमच्या दाम । दामधनिसन कास्यं भोगण भुक्तारपं यंञ्जे जुरोऽ् थ्व

४. दाम फ्यायया प्रतिकाल व्रख ५ थ्वनलितु फ्याचं दोः फ्यायेस प्रचरपा दाम माल्वः धनि श्रीपूलचोमहाविहारी ब्रह्मचर्य्यविक्षु

५. श्रीअषयशिरी थरपाजुसः पत्यह्ङ्थ्य श्रीगाडविहार श्रीतापा भारोशके भोगण तस्यंता फ्यायस थ्व भोगण बु चोता जुरोऽ्

६. [थ्वतेया दृष्ट][१९४]साक्षि रनिस्वगोत्रभ्राता[१९५] पधाण श[१९६] ***[१९७]ो*[१९८]ि*[१९९]ि********* **[२००] [च][२०१]ीता दोः शुभः ॥

---

१९२. यस बुट्टाले ६ वटै पङ्क्ति ओगटेको छ ।

१९३. यो *व* खुंडे छ ।

१९४. *सा*भन्दा अगाडिका अक्षरका डीका र तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१९५. ताडपत्रको रेशा उप्किएर गएकोले *ता*को पछिल्लो भाग र कान्नानी देखिँदैन ।

१९६. ताडपत्रको रेशा उप्किएर गएकोले *ण श*को तल्लो भाग देखिँदैन ।

१९७. दाहिनेभन्दा अगाडिका तीन अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

१९८. दाहिनेभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र बीच भागको केही अंश देखिन्छ ।

१९९. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र घाँटी देखिन्छ ।

२००. बाइमात्राभन्दा पछाडिका दश अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

२०१. लखकानोभन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] कार्तिककृष्णपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३७७/४६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। फोटोको छाप स्पष्ट नआएकोले अरू बयान गर्न सकिएन।

मूलपाठ

१. ॐ श्रीयोऽस्तु सम्बत ५७१ कारतिककृसनपचम्याया तिथ्व श्रीफनपिगुनगरात् कोथ्यपत्वलवुं शुलखमि भरिस नामनेन सकासात। तत्रेव त्वाल लाछ लिबिछें पंदु नायकस पोत्र तराजसाहानुमतेन सोवाचा

२. प्रतिपन्नेन भूतेन शहसते शुकयं शुभूजमाण्णिकं ˎ कोघुनि फोंशिनाडबुसतेनामप्रदेस्य चात्राघाट मनकुसाहुकस्य खेत्र पच्छिनत श्रीउयशिह्ङथकुरकस्य खेत्र तिलंबकस्य उतरत ˎ तिलंबकस्य पोरवत ˎ श्रीराज-

३. खेत्र हेदयरामभारोकस्य दखिनत ˎ एतत्मघे फोंशिनाडबु खेत्रखंड छिनि ?((त्र))[२०२]करोपनिक ३ जथाकालदेशव्रत-मानेन मूलमादाय। कृयं विकृयं भवति। जदि कदाचेत व्यावादसंष्ठा भवति ˎ तदा धारनकेन परिसोधनि-

४. यं ९ तलपति लुका((ले))[२०३] अकन ˎ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाखि कृत्रराम भास ˎ नाथु क्वाठ((न))यकस ˎ लंकोछे अभयराज भास एते तिभय प्रमान जुरो९ थ्व बुंया भरन पोलन धुग्वः जुरो९ लिखित थंथछे जोतिरामया जुरो ॥

३९ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] पौषपूर्णिमा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३५/१२

मूलपाठ

१. ॐ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७१ पोषशुद्धि १५ श्रीतेदोबहार शृंखलीकार रूपा भारोस ˎ शृंखलीकार मलयराज भारोस ˎ शृंखलीकार जगता भारोस ˎ श्रृंखलीकार शिवा भारोस ˎ शृंखलीकार पंदु भारोस ॥ थ्वस

२. पञ्चमे ˎ लोहाभर वनेया संप्रधार चोरञ भाष थ्वते जुरो९ ॥ नायकसके ˎ बा तंका नायकवो बियेत्व९ माल्वः थ्वतेन सेष ˎ दक्षना ˎ उपाखन ˎ थ्वते आदिपं समस्तावु मधकार जुरो९ दानपन वा-

३. काले ˎ दानपनवु मधकार जुरो९ ॥ विनंवी ˎ लोभामोहन ˎ केत मयाङ काये मतेव जुरो९ ॥ राजनसम धनि विकोवु मधकार ॥ ग्वलनो ˎ लोहाभर वने ˎ आज्ञा द्वाकाले ˎ ग्वलह्मं जुरसनो ˎ पाल्यंपा-

---

२०२. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको अलिकति र पछाडिपट्टिको केही अंश देखिन्छ।

२०३. *का*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४. ल वनेमाल्व । वने जिव मजीव धाये मदो जुरो॰ ॥ अवनली थ्वते संप्रधार भाषा चोया दो मदो धासन छो धायेनो मदोः चोस्यं तकोन । याचमाल्व ॥ साक्षि दृष्ट सेव बहार भिंक्षु श्रीलुंताजुस ॥

४० सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] फाल्गुनकृष्णदशमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६५ सङ्ख्याको वट्टामा क्रमसङ्ख्या ९६२ को रूपमा मूल पत्र छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रियोऽस्तु ॥ सम्बत ५७१ फालगुणबद्धि १० श्रीविशुणिछेंबाहार येथो खंदचोक येकुलि ग्रहवास्तव्यः प्रजापति असोग थकुर पुत्र जसा थकुर

२. थ्वस नेह्मंसवोः कोथो ख्वखना वंथो देसः वंथो दुदुं येकु लिबिछेंग्रहवास्तव्यः अभय भावो भ्रात्य सहसवोः थ्वस नेह्मंस ह्नस्यं थेथेस बुं इ-

३. काथिका याङ च्वंग्वसः थेथेस बुं इकाथिका याचकं थ्व संवच्छलन ह्नाया छोतु जुरसनो सर्व्व सोधन धुंग्व जुरो॰ पुन जुगुतिओ

४. थो छोछिनोदु निगे धासनः असोग पुत्रसहस्यंः अभय भ्रात्यसह पुंज मदो जुरो॰ थ्वतेया साक्षि श्रीयगलमंन्दो सिकामगुह्निबा-

५. हार ग्रहाद्धिवास्तव्यः साक्षभिखु श्रीहरखसेनजुस मेक दृष्ट शुभ ॥ अभय भ्रात्यसहस्यंवुं असोग पुत्रसह छोछिनोवुं पुंज मदोः

६. जुरो॰ थ्व संवच्छलन ह्नाया थेथेसवुं सर्व्व सोधन धुंग्व जुरो॰

(पछाडि)

xवजुश

४१ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] चैत्रxxदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाकोमाइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या एच् १७४/६०

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

[२०४] १. ꣼ संवत ५७१ चे{{त्र}}◎◎ १[२०५]० धनि श्रीश्रीश्री[२०६]◎◎◎◎[२०७] सवो ॥ येता भा{{वो}}[२०८] ◎◎◎◎◎◎◎[२०९] गद्दछे ।

२. लुत धंगुरि भात्य वंता {{धंगु}}[२१०]रि थ्वपनि फुकिज ◎◎◎◎◎[२११] ॥ गुन्दम्म सिवका मे{{क[२१२] कर्षाङ्कृत कृष}}छि १ तस्य व्र-

३. षंप्रति क्लत्रवि देय धान्यमान्यओद वा पं २ तस्[२१३]{{य बन्दकोदेश[२१४]}} तथा सद्दधुनि न क्षि ◎◎◎◎◎ ल ४४ तलपत्र-

४. रहितः भाषा बंदक दकोफुकोन फ्याचमाल्वः तो[२१५]ले[२१६] मदो ॥ सायस प्रच पा◎[२१७]◎◎[२१८]ल्वंः प्रते वंछु जय-

५. तराम धगुरि पोलेस त्याङ हया ॥ शाक्षि यंपिबाहारः येता भावोस मेक[२१९] दृष्ट श्रुड शु[२२०]भ[२२१]

४२ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०८] श्रावणशुक्लतृतीया

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६५ सङ्ख्याको वट्टामा क्रमसङ्ख्या ९६६ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ ।

---

२०४. ताडपत्र मूसाले काटेकोले होला, यस वुट्टाले पछिल्ला चार पङ्क्ति मात्र ओगटेको देखिन्छ ।
२०५. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *१* को अघिल्लो भाग देखिँदैन ।
२०६. ताडपत्र मूसाले काटेकोले पछिल्लो *श्री*को यस्तो ^ भाग देखिँदैन ।
२०७. *स*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।
२०८. *भा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
२०९. *ग*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
२१०. *ता*भन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
२११. ॥भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।
२१२. *मे*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
२१३. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *तस्*को डीको देखिँदैन ।
२१४. *त*भन्दा अगाडिको अक्षरको तल्लो भाग देखिन्छ ।
२१५. ताडपत्र मूसाले काटेकोले लख छोडेर *तो*को घाँटीसम्मको भाग देखिँदैन ।
२१६. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *ले*को एकलख र डीको देखिँदैन ।
२१७. *पा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।
२१८. *ल्वं*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।
२१९. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *मेक*को डीको देखिँदैन ।
२२०. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *शु*को तर्कुल्ले देखिँदैन ।
२२१. ताडपत्र मूसाले काटेकोले *भ*को तल्लो भाग देखिँदैन ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ꣸ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७१ श्रावणशुक्लतृतियायाए तिथौ श्रीललितब्रुमायाए श्रीमानिग्लके नेत्रृत्यकोलिस्थाने: कोथो ख्वखना वंथो देस: ...(नाम)-

२. नेन स[२२२]किय[२२३] शुभुजमानिकए ल्वह्वंकिलिबुक्षेत्रनामप्रदेसे: येथो दुदुं ज्यंतराम भावोस धार्नववादोय **XXX**या शिमाया[२२४] क्षेत्रे पच्छिमत: धनिकस्य क्षेत्र उत्र: येथो दु(दुं) ...(पूर्व्वत:)...(दक्षिणत: एतेषां मध्ये) ...(यथादेशकालप्रवर्त्त)-

३. मानसञ्चाराघेन जथोश्चितमुलमादाय क्रियविक्रियस्वादिसने तेनानिवत्यकं न्यायेन क्रेयेन विक्रियतं भवति: ता क्षेत्र संख[२२५](टवि[२२६]वादकाले धार्ण्णकेन परिशोधनीयं) ...

४३ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०८] माघशुक्लदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९४/४९ र एच् १७४/४५

मूलपाठ

१. ꣸ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ माघशुद्धि १० श्रीकोबाहारथान: कोथो गह्वर्छे वंता भावोया: ब-

२. ह्वि ज्ञंखिगाद बू रोव[२२७] ४ ध्व बू बह्वि वं[२२७]ता भावो[२२७]या: खलंपिं बूस होप्न बिस्यं बह्वि थया: भाषा

३. बू बल छेए खा: दुंधन पिंधन: लेयादेया: सर्व्वसवु: अष्टलोहप्रजंतवु: अष्टवृहनपं । ध्व स-

४. म्बच्छलन ह्लाया बह्वि वंता काये कास्यं बिये बियाचकं धुए ग्व: सर्व्व सोधन बह्वि पाचो: पुन भा-

५. षा दहिन वामस: थव कतक येतोले: मेव बिये मतेव: क्रीया पुररपंतु दो: साक्षि तम[२२८] तेजरा

६. ढंगुरिस दृष्ट ॥ शुभ ॥

---

२२२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *स* बनाइएको छ।

२२३. पहिले लेखिएको अक्षर मेट्न खोजी त्यही ठाउँमा *कियं* लेखिएको छ।

२२४. *स* र *क्षे*को बीचमा डीकाभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको खाली ठाउँमा यस्तो × चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको *श्रीमानिग्लकेन*को *के*को माथि, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन २ लेखी *धा*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *धा*देखि *या*सम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको *ख्वखना*को *ख्व*को माथिसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो × चिह्न दिइएको छ।

२२५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *ख*को पछिल्लो भागको बीचको अलिकति अंश देखिँदैन।

२२६. *ख*भन्दा पछाडिका दुइ अक्षरका माथिल्ला केही भाग देखिन्छन्।

२२७. यो *व* खुंडे छन्।

२२८. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *म* बनाइएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

(पछाडि)

ॡ बहि पति ।

४४ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०८] फाल्गुनशुक्लपञ्चमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६५ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९६५ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. ॡ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ फालगुणशुद्धि ५ श्रीनोग्ल ह्लोलबाहार योकुलि ग्रहाद्धिवास्तव्यः अमार्त्यवरः रुपयि माहाथ भारोस भ्रातापुत्रसहसवोः कोथो ख्वखना वंथो देस यंथो दुदुं ग्रहवा-

२. स्तव्यः अभय भावोस भ्रात्यसहसवो थ्वस नेह्मं दिवंगत निनि जातनया वेंखय जात इवा[229]थिवा याङ च्वंग्वसया चक्र ङाया भाष थ्वते जुरो९ भाषा ज[230]गलबुनोः थंथो देस ज्यंतराम-

३. या ह्ङजेत्व उदारपं तया च्या शुका अङ्गनोः वंथो देसं येथो दुदु जगतरामयाके च्वंग्व मेसनो थ्वते बू अभय भ्रात्यसहस्य मुगुत्रपंः रुपयि माहाथ भारोसं भ्रातापुत्रसहस्यं कास्यं-

४. न थ्व संवच्छलन ह्ङापा सर्व्व सोधन धुंग्व जुरो९ पुन जुगुति लिसोस्यं ओथो दुनिगे धास्यं अभय भ्रात्यसह पुंज मदो जुरो९ थ्वतेया साक्षि श्रीज्याठविहार येता कुतुंबज प्रधानमाहा-

५. पात्र श्रीवुगं वन्मनसः श्रीसोथं ग्वाछेंग्रहाधिवास्तव्यः अमात्यवरः हर्षराज महाथ भारोसः श्रीसातिग्ल सोलबाहारग्रहवास्तव्यः दद अभयु मुलमिस एते त्रय दृष्ट शुभ ।

४५ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०९] वैशाखशुक्लषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/२३ र एच् १७५/३८ यस पत्रमा छाप भरेको छ ।

मूलपाठ[231]

१. ॡ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ वैशाखशुद्धि ६ श्रीकोनिह्मं लं योता यंता छेवास्तव्यः जयचंद भावो प्रमुखन पिंखायिति चपाह्स

---

२२९. यो *व* खुंडे छ ।

२३०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *ज* बनाइएको छ ।

२३१. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी तीन ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. कतिनियातन छोयका म्यतगुठिसंमूहसः हस्तोद्धार गुन्दम्म शिवका पञ्चादम्माद्धिकः चतुरशिवकाङ्कः शिवका ४ दम्म ५ त

३. भोगबन्दकोदेश नववं बू रोव[232]२ कोथो रशि भोग तलपति पो १ स्मेत ॥ भाषा व्रखम्प्रति लन्त्र ल्याखन ध्व बू धनिस्यं भोगण भुक्ता-

४. रपं यंत्र जुरो९ थव बू फ्यायेश प्रचरपो दाम माल्वः धनि श्रीयंपिविहारी लिबीछे यंता दुदु येता छेवास्तव्यः लुंतराम भावोः प्रत्य

५. श्रीहातीग्ल उदय भारोश नववं बू भोगण ज्वंतङास पोलेस त्याञ साक्षिः श्रीकारण्डबहारगृहवास्तव्य हरष मुलमीश दृष्ट प-

(दायाँ फट्केमा तलबाट उठाई तेर्सो पारेर)

द्विबिहे मदो ॥

४६ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०९] भाद्रकृष्णदशमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६९ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०१७ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ श्रेयोऽस्तु। सम्बत ५७२ भाद्रपदकृष्ण ॥ दशाम्यायाा९ ॥ श्रीयंबूबुमाया गाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार येता गृहाद्धिवाशिन स्वपुरूषनाथोकस्य नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिकं ॥ स्वभार्यातेजनकस्य सकासात ॥ पकोक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ जिवचन्दकस्य भुमे पश्चिमत ॥ प्रपातस्य रूत्रत ॥ श्रीपिंथबहारवस्तुभुमे पूर्व्वत ॥ शृंखलीकार जखराज भास भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ सक्रषकं

२. पञ्चरोपनिक९ एततमध्यस्य सार्द्धाधिकचतुरोपनिक९ भोगवृद्धा पञ्चवरिषावधिना बन्दकस्तेनोदेस्य गृहीत९ जथाव्यवहार सुवर्ण्णखीरिसाद्धाद्धिकद्वयप्लाङ्कै च लुं खीरि प्ल २॥ बू रोव ५ ध्वते मध्यस बू रोव ४ आवधि वर्ष ५ तत्रा धारनकस्य निमितेन जदि संकतव्यावादे शति तदा धारनकेन परिसोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्राथे साक्षि धारनस्य भ्रात्य जिवचन्द मेक दृष्ट प्रमाण-

३. श्चेति ॥ तलपति पो १ \ सह ॥ फ्यायेस दाम ॥ उचेल चोता दोः प्रते रोञ व्यंहा ल्याखन भोगन ज्वङ तया जुरो९ ॥ शुभ ॥[233]

---

२३२. यो *व* खुंडे छ।

२३३. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

(पछाडि दायाँ)

१. ध्व बुया तलपति मटकार जुरङन:

२. यिरिं ज्यंतनयाके । मुदसहन तया

३. जुरोऽ शुभ ॥

(पछाडि बायाँ)

१ पको बूया आवधिपत्र ॥

४७ सङ्ख्या

ने.सं. ५७३ [वि.सं. १५०९] मार्गकृष्णअष्टमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०५१/१०

यस पत्रमा छाप झरेको छ।

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७३ मार्गशिरकृष्ण: अष्टम्यां श्रीखुपोब्रुमायां श्रीवादिमस्थान यितिफुशिटोलके वास्तव्य९ म्यालकोर्छे चेत्रकारजितराजक्रमीकस्य नामना सकासात स ... वन्द राजकुल ... दवुजुस प्र ...

२. चेत्रकार उदयचन्द क्रमी । उभयसानुमतेनामनेनकेन स्वकियं स्वभूज्यमानिक९ थानस्य पूर्व्वदिश प्रदेसे श्रीश्रीराजकुलवस्तुक्षत्रेन पश्चिमत पूर्व्वत दक्षिनत मुलमार्गस्य उत्तरत । एक ... दलबुनामसंघेयं क्षेत्राङ्क रोव च्या ...

३. स छिवो जुरो९ ✪✪[२३४] क्षेत्र ध्व बन्दकतेनोदिश x[२३५]x[२३६]x वषाब्दिना पनाङ्ग पूराणदम्म शिवका (अष्ट) शुका ८ दंम ङ ५ ✪ ॥ थव थवस । जदि स्या देवकराजिकव्याघातपर तदा धार्ण्णकेन स्वय परिसोधनियं । अत्राथे दृष्टश्रुतज्ञातार साषि श्री...

४. सराज प्रति पुन भाषा दिवंगत जितब्रम्मया xx[२३७] नाठि । अ धा सेया नामन तथा जुरो९ ॥ शेष ह्ङथे गह्रछे पुनिशिगुठिस भोगन x ग्व ग्राहकस थव बडिनपं जिमह्नश शुका xx गोथे फ्याङ्न कासेता शुभ ॥

४८ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] माघशुक्लपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८८७/३५

---

२३४. *रो९* भन्दा पछाडिका अक्षरका केही अंश देखिन्छन्।

२३५. *श*भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।

२३६. *श*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ।

२३७. *ना*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्वत् ५७४ माघशुक्लः पञ्चम्यान्तिथौ। श्रीललितब्रूमायाए् श्रीमानीग्लके दक्षिनतः इयथोये श्रीचपाड लि[२३८]बी[२३९]छे[२४०]...

२. वाटिकानामप्रदेशेः मुगुह्निमार्गेन पश्चिमतश्चः चपाडशीमायार् उत्रतश्चः धार्ण्णक स्वगोत्र ताम्बकार ।
शिवा[२४१] भारोस व्यञ्जन(वाटिकायाः पूर्व्वतश्च) ... (दक्षिणतश्च) ... (एतन्मध्ये)

३. जत विद्यते तत् सर्व्वए् व्यंजनवाटिका सक्रषकए् स्मपरिभोग्यए् तत् जथानगरप्रव[२४१]र्त्तमानविसेष्टसञ्चारार्घेन जथोश्चितमूल्यमादाय (क्र[२४२]यविक्रयस्वाधीनेन तेनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतम्भवति ।)

४९ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] चैत्रकृष्णषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९२/६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७४ चैत्रकृष्णः षष्टम्याए् ॥ श्रीललितबुमायाए् ॥ श्रीमानीग्लोत्तरे श्रीकोबहारस्थाने को[२४३]थो गह्नछें वं[२४१]कुलि सोत छेंवास्तव्यः पंदुभावोकस्य नाम्ना शकासात् ॥ स्वदुंदुं येटा छेंवास्त्रव्यः स्वगोत्रभ्रातावंताभावोकस्य नाम्नेण स्वकीयं स्वभुज्यमानिकं । ॥ ञंखिगाडक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ श्रीपुनेशरबहारया क्षेत्रे

२. पश्चिमतः तत्रेव[२४४] धार्ण्णकस क्षेत्र उत्तरतः मूलमार्ग्गस्य पूर्व्वतः पातव[२४५] भीमदत्त रावुत्तस क्षेत्रे दक्षिणतः एतत्मध्ये पूर्व्वदिश त्रय पङ्क तिको नाडच सह सार्द्धाधिकत्ररोप्निकं यत् क्षत्र बू रोव[२४५] म्वण्डी ३॥ एतत्क्षेत्रस्य

---

२३८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *लि*को बाइमात्राको माथिल्लो भाग देखिँदैन।

२३९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *बी*को दाहिनेको यस्तो ^ भाग देखिँदैन।

२४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *छे*को माथिल्लो भाग देखिँदैन।

२४१. यो *व* खुंडे छ।

२४२. *य*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

२४३. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *को* बनाइएको छ।

२४४. यो *व* लाम्चो छ।

२४५. यस *व*को पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

षटभागेण मेकभाग धार्ण्णकस्वाद्धिकार[२४६] तत् क्षेत्र सकर्षकः परिभोग्यः ॥ तद्यथानगरकालप्रव[२४७]र्त्तमान-सञ्चारार्घेण यथोश्चितमूल्यमादाय क्रयविक्रयस्वाद्धीनत्वे-

३. नानिवर्त्तकं न्यायेन क्रयेन विक्रीयतम्भवति ॥ यदि सत्या देविकराजिक विना सङ्कटव्यावादकाले तदा धार्ण्णकेन प्रतिसोधनीयः ॥ अत्रार्थेः साक्षिः तत्रेव धार्ण्णकस्वभ्रातालुंतरामभावो मेक दृष्ट शुभ ॥

(पछाडि)

१. ᥫ ञंखिगाड

२. बु ׀ क्रीपति ॥

५० सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] चैत्रकृष्णाषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/१, ई २२३२/६ र एच् १७५/४१

मूलपाठ[२४८]

१. ᥫ सम्बत ५७४ चैत्रबद्धि ६ स्वगोत्र भ्रातृ पंदु भावोयाके स्वगोत्र भ्राता वं[२४७]ता भावोन ञंखिगाड बु स्वंत्याया:

२. षुबोस छिबो थव स्वाद्धिकांर जुकोया क्रीप्न काये दो गुन्दम्म शिवका षु ६ अ बयन नियार दीन १५ बयस X[२४९]

३. रटो निक्षेव दम्म १८ भूय निक्षेव शिवका ३ प्रत्य ह्रुंय्यंस मदकार टोश षुरा ~~~[२५०] थ्व मदकार बू बदकन जिम-

४. च्या शुका त्याङ हया धाण्णकया रशि स्वं शुका धनिन थन कु बुस्यं च्वङ्न थ्व निक्षव याङा जुरोः साक्षि स्वभ्राता लु-

५. तराम भावोस XX[२५१] निक्षेव[२५२] XXXXX दम्म ९ थ्वतेन सर्व्व सोधन पोलन धुंग्व जुरोः ॥

---

२४६. ३॥ को दोस्रो । को शिरोभाग र *तत्*को *त*को डीकोको बीचमा यस्तो ᵥ चिह्न र ती नै । र *त*को तल दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो ‸ चिह्न दिई तल खाली ठाउँमा तेस्रो पङ्क्तिको *मेक*को ठीक तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन २ लेखी *ए*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *ए*देखि *र*सम्मका अक्षर दोस्रो पङ्क्तिको *प्रवर्तमान*को *प्र*को तलसम्म पुगेका छन् । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो ᥫ चिह्न दिइएको छ ।

२४७. यो *व* खुंडे छ ।

२४८. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी तीन ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

२४९. *स*भन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५०. *रा*भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

२५१. *नि*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *निक्षेव*को तल्लो भाग देखिँदैन ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

५१ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५११] द्विराषाढकृष्णत्रयोदशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५९ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ८६४ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳵ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७४ द्विराषाढकृष्णत्रयोदस्यायाए् श्रीयंबूब्रुमायाए् श्रीगाग्वलके ॥ श्रीआस्वमन्दपतोलके ॥ कुतबहार तुलाध्र हरखर ...

२. एतेषा मधे चतुररोपनिकं सकरषकं भोग सप्तवर्षाब्दिना बन्दकतेनोदेस गृहीत जथासंव्यवहार अर्द्धप्लाङ्के च चुन लुं तुक प्ल ० ॥ बू रोव ४ आवधि व(र्ष[२५३] ७) ...

५२ सङ्ख्या

ने.सं. ५७५ [वि.सं. १५१२] चैत्रकृष्णअष्टमी आदित्यवार

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २३३२/६ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳵ श्रीयोऽस्तु ९ सम्बत ५७५ चेत्रकृष्णष्ठम्या श्रीथेमिव्यस्यादिवाशिना थथैव टोंलके वासत्रव्यं ९ तालशिंको छें जयदित साहुस नामना सकासात ९ त्रत्रेव टोल वंखाछें शुगोत्र जिवराम भारोस ९ लुत्राज भारो फुकिंज उभयस नामेनकेन ९ शुकियं शुभुजमानकं ९ रथ्याया पुरुवगमन ९ मंगुठ्याया दषिनगमनप्रवेस ग्रहमण्डलं ९ धारापाटसे पच्छिमत ९ जिवहरख ९

२. भारोस ग्रहसे उत्रत ९ हेदयराज दुवार भास ग्रहसे पोरुवत ९ मार्गस दषिनत ९ एततमधे चंपाछे वंकुलिछें मुलसखा क्रयपत्रनामधेयं ९ तत ग्रहे द्वार नसे ९ बहिरिद्वारागन ९ शिंधुनिकाजखिनसथापन ९ कुपमार्गशुशिमा-समवोरुवपरिभोगं ९ तत ग्रहे लंफुसन सहेत ९ तत ग्रहे जथादेसकालप्रर्व्रत्तमान था सञ्चराय ९ क्रयविक्रिय-शुहादिनेनकं ९

३. न्यायेन क्रयेन विक्रिसतं भवसति ९ जद स्या देवकराजिकव्याघातप्र तदा धार्ण्णकेन शुयं परिसोधनियं ९ द्रष्टसाखि यंवकुछें आसतेज दुवार भास ९ शुदयराम दुवार भास ९ लार्छ वंटा छें उह्लास भारोस ९ उदय भास ९ श्रीपदंकोनिमंबाहार श्रीहेदयजुस ९ एते पंचभयपरमानकं शुभ ९ आदितवार कोह्नु चोया जुरो शुभ ॥ः

---

२५३. *व*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

कुसुमसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

– महेशराज पन्त

ने.सं. ६१४ [वि.सं. १५५१] वैशाखशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/२५

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ६१४ वैशाषशुक्ल: द्वितीयां ۥ श्रीललीतब्रुमायां ۥ श्रीनोग्लके । श्रीलिबाहार येता लिबिवा[1]स्तव्य: रुपसिंह भारोस नामना सकासात् । तत्रेव श्रीनोग्ल ह्नोलबाहारवा[1]शिन: जितराम महात भारोस नामनेन स्वकीयं स्वभुज्यमानिकं । स एव[1] श्रीलिबाहार येता लिबि व्यंजनवाटिका धार्ण्णस्वादिकार अर्द्धभाग ना-

२. मप्रदेशे । [2] द्वयो व्यंजनवातिकायां पश्चिमत । श्रीज्याठबाहार श्रीकुशुमसिंह वर्मनस भुमेन उत्तरत । ग्राहकस्य व्यंजनवाटिकायां ۥ पूर्व्वत । रथन भारोस व्यंजनवाटिकायां ۥ दक्षिनत । एतेषा मधेः चलमेकाकृत व्यंजनवाटिका चलछि १ ध्वतेस धार्ण्णस्वादिकार अर्द्धभाग जुको: ता भूमिक सकर्ष-

३. कं सम्परिभोग्य। तद्यथानगरकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेन जथोश्चित्। मोलेमादाय क्रयविक्रयस्वादिनेन तेनानिवृर्त्तकं न्यायन क्रीन विक्रीस्त भवति। ता भूमिका संषटव्यावाडकाले धार्ण्णकेन परिसोधनीयं। प्रति ह्ङ्ग्ब ङं दामन उदेशन ज्वंङतास छ्ासा तंङन क्रीन काया जुरो। अत्र साक्षि यंथो येषा ۥ ताम्बकार जखराज भारो दृष्ट ॥

(पछाडि बीचमा)

१. श्रीलिबाहार येता लिबि व्यंजनवाटिका

२. क्रीपत्र ॥ क्रीप्न सर्व्व सोधान धुंग्व जुरो शुभ ॥

(पछाडि छेउमा)

१. येता लिबि व्यं-

२. ब क्री पत्र ॥

---

१. यो *व* खुँडे छ।

२. सँधियारको विषयमा लेख्न। र द्वको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर पहिलो पङ्क्तिको *द्वितीयां*को *यां*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

विष्णुसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

– महेशराज पन्त

ने.सं. ६४६ [वि.सं. १५८२] माघशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६७/१४ र ई २२३८/२५

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ६४६ माघशुक्लसप्तम्यायां तिथौ श्रीललितब्रुमायां श्रीमानिग्लके दक्षिनविहारे श्रीहतषा लंका यिता र छें साक्यभिक्षु श्रीअमताजजुस नाम्ना सकासात् श्रीनोग्ल गव[१]रिनिह्म जसकिताज भारोस भ्रात्यसहस नाम्नेन स्वकियं स्वभुज्यमानिकं: कंकडंक्षेत्रनामप्रदेशे दथलाछ जसतेज भारोस क्षेत्रशिमायां पश्चिमत हतषा जयकस साहुस क्षेत्रशिमाया उतरत श्रीदक्षिनविहारकुतुम्बज प्रधा-

२. नमाहापात्र श्रीजयकेस वर्मनस क्षेत्रशिमाया पार्वत श्रीज्यष्टविहारप्रधानमाहापात्र श्रीविष्णुसिङ व[१]र्मन क्षेत्रशिमाया दक्षिनत एतेषा मधे षटरोपनिकं जत्क्षेत्र रोव[१]ङ्ग रोव: व[१]पलङ मोण्डि षु ६ उतरदिस स्वल्पमार्ग व्यावाय पुरुतसमेत एते क्षेत्र सक्रषकं समपरिभोग्य जथोनगलकालप्रव[१]तमानसञ्चाराघेन जथोश्चितमूलमादाय क्रिविक्रिस्वादिनेन तेनानिवर्त्तकं न्यायन क्रिन विक्रियतम्भवति

३. जदि सत्या देविकराजिक विना त क्षेत्र सषटव्यावादकाले तदा धार्ण्णकेन परिस्वधनियं भाषा ग्वबु ह्ङथें भोग्न ज्वङ तयास छाछा तंङन तुलकं क्रिन काया जुरो९ अत्राथे साक्षि हतषा जोङ छे धार्ण्णकस जिरि:फुप चाक भारोस मेक दृष्ट ॥ शुभ ॥ क्रिपन दकोफुको बु सर्व स्वधान धुग्व जुरो९ शुभ ॥

विष्णुसिंहका, माणिग्लाधिपति हुनुभन्दा अगाडिका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र

– महेशराज पन्त

१ सङ्ख्या

ने.सं. ६४६ [वि.सं. १५८२] माघशुक्लत्रयोदशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६७/३०

---

१. यो *व* खुंडे छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ६४६ माघशुक्लतिरोदस्यायां तिथौ श्रीललीतब्रुमायाए् श्रीमानिग्लके हतकोबहार श्रीजेष्ठविहारः कुतुम्बज प्रधानमहापात्र श्री[1]जयमाधवसिंह वर्मनसः प्रधानमहापात्र श्रीजयविष्णुसिंह वर्मनसः प्रधानमहापात्र श्रीजयनारायनसिंह वर्मनस एते तिभेश प्रमुस्ननतां शमुहस प्रसादार्थेन स्वकियं स्वभुर्ज्यमानिक९ श्रीयंचलमगुडि तुथि गन छे

२. येता गृहाद्धिवाशिनाः रुपतेजउभ्काकस्य नाम्ना सकासात थसिंख्वाटक्षत्रनामप्रदेशे ग्राहकस्य क्षत्रेनः पच्छिमतोः पूर्व्वतश्चः ॥ कोथो सातिग्ल प्वाक भारोया[2] क्षेत्रेन ९ उतरत्त ॥ शलकोबहार तेचन्दया क्षेत्रेनः दक्षिनत ९ एतेषा मद्धे चतुररोपनिक जत क्षेत्र रोव मोण्डि ४ ता क्षेत्र सक्रषक९ स्मपरिभोग्य९ जथानग्लकाल-प्रवतमानसञ्चारार्थेन जयो-

३. श्चितमुलेमादाय क्रिंविक्रिस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायेन क्रिन विक्रियतम्भवति जदि सत्या देविकराजिक विना ता क्षेत्र संषटव्यावादकाले तदा धार्ण्ण पात्रस्न सोधकं वेष जुयमाल्व अत्र पत्राथे साक्षि थंपाट गृह जयकित भारोस श्रीचाषाबहार श्रीराजवंसोद्भ्व रावुर्त्त दोय भारोस कोनिह्मं मुडषाछे गृह जयकेशराज भारोस एते तृय दृष्ट ॥ शुभ ॥ मस्तु ॥

२ सङ्ख्या

ने.सं. ६५७ [वि.सं. १५९४] चैत्रकृष्णषष्ठी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९८८ को रूपमा मूल पत्र छ।

मूलपाठ

१. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ६५७ चैत्रकृष्णषष्टंम्यायाए् श्रीललीतब्रुमाया९ श्रीमानिग्लके दक्षिनबिहारे श्रीजेष्टबिहार यंकुलि कुतुम्बज प्रधानमहापात्र (श्रीविष्णुसिं)-

२. ह वर्[3]मनस्न नाम्नेन पसादाथेन स्वकियं स्वभुज्यमानि९ फशषानक खोषनादेश ९ शुथाया नाम्ना सकासात स येव[3] फ[4]शषानक खोषनादेश ९ पुषुरि ...(नामप्र)-

---

१. *त्र* र *ज*को बीचमा पर्ने गरी माथि खाली ठाउँमा *श्री* थपिएको छ।

२. ॥ भन्दा पछाडि लेखिएको *धनमचलमगुडि कनक भारोया*लाई यस्तो लामो ———— धर्कोले काटी त्यसको ठाउँमा हुनुपर्ने अक्षर तल खाली ठाउँमा तेस्रो पङ्क्तिको °*व्यावादकाले*को *व्या*को तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन *२* लेखेर *को*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *को*देखि *या*सम्मका अक्षर तेस्रो पङ्क्तिको *पात्रस्न*को *त्र*को तलसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो • चिह्न दिइएको छ।

३. यो *व* खुँडे छ।

४. *त* र *फ*को डीकाको बीचमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा खुट्टाभन्दा तल, दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको *श्रीजेष्टविहार*को *वि*को ठीक माथि, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन *२* लेखी फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिई *स*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *स येव* पहिलो पङ्क्तिको *यंकुलि*को *कु*को माथिसम्म पुगेको छ। थपिएका ती अक्षरपछि फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. देशे ९ जथाचतुराघातेन परिवे[४]स्थित९ एतेषा मधे पुषुरिमार्ग्गेन पच्छिमप्रवे[४]स् पूर्व्वाभिमोष ता पुषुरि योता सोत गृह द्वार मेक द्वारछि १ X[६] ...(ब)-

४. हिरिद्वाराङ्गणस्यंदनिकाजक्षेनिस्थाप्नप्लालसंछानस्वशिमासक्रषकं स्मपरिभोज्ञे जथानगरकालप्रवे[४]त्तमान-सञ्चारार्घेन जथो[७](चितमूल्यमादा)-

५. य क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायन क्रेन विक्रीयतम्भव[४]ति जदि शत्या देविकराजिक विना ९ ता गृह संषटव्यावा[४]दकाले (तदा धार्ण्ण[८]केन)

६. सोधकं बेष जुयमाल्व प्रत्य कोथो खोषना छे भुया पारद्वशिक प्रसादारपा जुरो९ अत्राथे साक्षि क्वनिह्म्मं पडषाछे गृह जयकेशराज भारो ...

विष्णुसिंह र उनका छोराहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १५ वटा लिखतपत्र

– महेशराज पन्त

विष्णुसिंह

१ सङ्ख्या

ने.सं. ६६५ [वि.सं. १६०२] आश्विनशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८९५/३३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᒐ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ६६५ अश्विवणिशुक्लद्वितिया९ ॥ तिथौ९ श्रीललितब्बुमाया९ ॥ श्रीमानिग्लके दक्षिनस्थ ॥ श्रीजैष्टबिहारकुतुम्बज प्रधानमहापात्र श्रीजयविष्णुसिंह वर्मनसन पसादार्थेन नाम्नेन स्वकियं। स्वभुर्ज्यमानिक९ श्रीचाकलं श्रीनकबहार येता गृह ॥ साक्यभिक्षु श्रीगोडोजुस नाम्ना सकासात् ॥ खासापुषुरि व्यञ्जनवातिकानामप्रदेशे ॥

---

५. यो *व* खुंडे छ।

६. *१* भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।

७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *थ*को सामै र लखकानोको कान्नानी देखिँदैन।

८. *ले*भन्दा पछाडिका चार अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. श्रीष्वातविहारिया भुमिकाया॰ पश्चिमत ॥ स येव नकबहार। श्रीनाथुजुतोपनिस व्यञ्जनवातिकाया॰ उर्त्तरत ॥ मार्ग्गशिमाया॰ पूर्व्वत ॥ मगुडिमार्ग्गशिमाया॰ दक्षिनत ॥ एतेषा मधे मुलमार्ग्गेन। पूर्व्वप्रवेश। ता व्यञ्जनवातिका चलमेकं चलछि १ एते व्यञ्जनवातिका सक्रषकं स्मपरिभोज्ञं॰ जथानगरकालप्रव्वर्त्तमानसञ्चारार्घे-

३. न जथोश्चितमूलमादाय क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवर्त्तकं न्यायन क्रेन विक्रीयतम्भवति। जदि स्यात् देविकराजिक विना। ता व्यञ्जनवातिका संकटव्यावादकाले श्रीघार्ण्ण ठाकुरस्न सोधकं बेख जुयमाल्वं। अत्राथे साक्षि ॥ श्रीपिथोविहार मुलबहार। श्रीपात्रवंस रावुर्त्त गोमिण्डसिंह बाबु प्रमान सेष्टलोकसमुहस दृष्ट शुभ ॥ क्रिप्न सर्व्व सो-

(दायाँ फट्केमा तल तेस्रो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचबाट उठाई तेर्सो पारेर)

धान द्वह-

(दायाँ फट्केमा तेस्रो पङ्क्तिबाट उठाई तेर्सो पारेर)

रपं धुंग्व जुरो

२ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९७०/१४

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ‍॥ स्वस्ति ॥ श्रीमाणीगलाऽधिपति ॥ श्रीजयवि(ष्णु)सिंह देव ठाकुरस नाम्नेण प्रसादार्थेन स्वकीय॰ स्वभुज्यमानिक॰ मालाबाहार पाथालभूमिकानामप्रदेशे ॥ मगुडिमार्ग्गशीमाया॰ पश्चि(म[1]त) ... (पूर्व्वतः) ... (उत्तरतः) ... (दक्षिणतः ॥ एतेषाम्मध्ये चलमेकं चल)-

२ छि १ भूय चाकलं यंता ध्वाषासि व्यंजनवाटिकानामप्रदेशे। श्रीरुपसिंहजु[2] किर्त्तसेणजु जोतिराजजुस त्रयस[3] भूमेन पश्चिमत ॥ रथमार्ग्गस्य उत्तरत ॥ गलमार्ग्गशीमाया॰ पूर्व्वत ॥ श्रीबाहारभूमेन दक्षिणत ॥ एतेषाम्मद्धे ॥ ता व्यंजन(वातिका यथान)-

३. गरकालप्रवृर्त्तमानसंचारार्घेन यथोश्चितमूल्यमादायः क्रिविक्रीस्वादिनेनत्वेनानिवृत्तक॰ न्यायन क्रेण विक्रीयत॰ भवति ॥ जदि श्यात् देविकराजिक विना शङ्कट्व्यावादका(ले[4] तदा धार्ण्णकेन परिशोधनीयं)...

१. *श्च*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।

२. पहिले लेखिएका अक्षरलाई नै केरकार गरी *रुपसिंहजु* बनाइएको छ।

३. *श्रीरुपसिंहजु*को *जु* र *भूमेन*को *भू*को डीकाको बीचभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचभन्दा तल दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई तल खाली ठाउँमा तेस्रो पङ्क्तिको *॰मादायः*को *दा*को ठीक तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन *२* लेखी फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिई *क्रि*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *क्रि*देखि *स*सम्मका अक्षर तेस्रो पङ्क्तिको *॰स्वादिनत्वेना*को *ना*को तलसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ। ती थपिएका अक्षर फरक टाँकामा छन्।

४. *का*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

(पछाडि)

१. ꣸ भाषा ह्ड्यो क्षेश जाव
२. चाकल यंता त्वाल भूया
३. छुकल कुत माल सनों
४. ममालक प्रसादारपा जुरों ।
५. क्रीपन सर्व्व सोधान द्वहरपं धुंग्व शुभ

नरसिंह, पुरन्दरसिंह र उद्धवसिंह

३ सङ्ख्या

ने.सं. ६८४ [वि.सं. १६२०] फाल्गुनकृष्णनवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९९१ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ सम्बत ६८४ । फाल्गुणकृष्णनवम्यां । श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्द्रसिंह देव ठाकुर । श्रीश्रीजयउद्धव[५]सिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा । श्रीतवखोर्क[६]नानिवासी मूल लं येटा छें ग्राहक । जखानाम्ने प्रसादीकृतं । श्रीश्रीबाहारभूम्यां पच्छिमत । उत्तरत दक्षिणत । मार्ग्गेन पूर्व्वत । एतन्मध्ये क्वाठफोल लं वंटा केबं चलछि १

२. प्रसादीकृतं । त म्यां यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रय-स्वाधिनेन प्रसादीकृतं । अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षी जयशंखबाबु । विजयसिंहबाबु । अमृतसिंहबाबु । शुभं ॥ भर्ण्ण सुद्धकं दुंते धुङ जुरों । ॥

(पछाडि)

१. क्वाठफोड पातार पिछुन दाङन खाछि १ जवछि १ कु ४ रा ८ हे-
२. न्ने धुनो ॥ सं ८७७ चैत्रशुद्धि ६ शुभं ॥

४ सङ्ख्या

ने.सं. ६८६ [वि.सं. १६२३] भाद्रशुक्लअष्टमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २११६/८

---

५. यो *व* लाम्चो छ।
६. पहिले लेखिएको अक्षरमै केरकार गरेर *तवखोक* बनाइए तापनि दोस्रो अक्षरको वर्धन्ने मेट्न बिर्सिएकोले *तवू* जस्तो देखिन्छ र पहिले लेखिएका अक्षरका अरू अवशेष पनि पूरै मेटिएका छैनन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ॐ स्वस्ति ॥ सम्बत् ६८६ ॱ भार्द्दशुक्ल ८ ॱ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीचंपापुरिस्थाने ॱ नायफ ॱ लेटोल बुछे गृहाधिवासिन ग्राहकलुंगुनाम्ने प्रसादीकृतं ॱ स्थानस्य दक्षिणप्रदेशे ॱ प्रपातसीमाया पच्छिमत ॱ श्राद्धगोष्ठीभूम्यां ॱ उत्तमत ॱ नघा ॱ पूर्व्वत ॱ श्रीश्रीबाहारक्षेत्रेण दक्षिणत एतन्मध्ये ॱ कछ्राक्षेत्रनामसंज्ञकं

२. क्षेत्राङ्ग ॱ सार्द्धचतुरोपनिकं ॱ रोव ४ जव नस्य २ ॱ तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकीतमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं ॱ अत्र पत्रार्थे दृष्टश्रुतसाक्षी ॱ श्रीवितुजु प्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस ॱ जषराज प्रभृति ववा प्रमानलोकस ॱ शुभ ॥ भर्ण्ण सुद्धकं धुङ जुरों

५ सङ्ख्या

ने.सं. ६९७ [वि.सं. १६३३] फाल्गुनकृष्णतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२७/२०

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. स्वस्ति ॥ सम्बत् ६९७ फाल्गुणकृष्ण ३ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुर ॱ श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादार ॱ श्रीबुह्लुदेशा क्षरनिवासी ॱ कीताजगामारानाम्ने ॱ प्रसादीकृतं ॱ थानस्य दक्षिणप्रदेशे ॱ वंध्व गुणदेजया ॱ योध्व ग्राहकया झोरछंस छे खाछि ॱ खाजरया वास

२. जुको छें शुद्धकं प्रसन्न जुया जुरों ॱ तद्दह यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा ॱ संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय स्वाधिनेन प्रसादीकृतं ॱ अत्रार्थे साक्षी ॱ श्रीवितुजु ॱ श्रीजुदुजु ॱ जखसिंह भर्ण्ण दुते धुङ शुभं ॥

नरसिंह

६ सङ्ख्या

ने.सं ६७८ [वि.सं १६१५] श्रावणकृष्णपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१००/४५ र एच् ६६/४

यस पत्रमा छाप झरेको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ सम्बत ६७८ श्रावणकृष्ण । पंचम्यां तिथौ । श्रीललितभूम्यां । श्रीमनिगलदक्षिणस्थ श्रीज्येष्ट-विहार । श्रीयंकुलि । महापात्र । श्रीमनिगलाधिपति श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन । प्रसादारपा । श्रीवंकु-बाहार । श्रीअभराज बंदेजुस नाम्ने प्रसादीकृतं । मूलमार्ग्गेन । पच्छिमत । ग्राहक(स्य[७] भूम्यां उत्तरत)

२. श्रीश्रीबाहारभूम्यां । पूर्व्वत । दक्षिणतश्च । एतत्मध्ये । वंकुलाछ[८] । चाकलं योटा छें खाछि १ थंनक्व । योथ्व दें लिबिन सहित । तद्गृह बहिद्वारांगणगवाक्षस्यंदनिकायक्षस्थापनमार्गधारा पूर्व्वस्वसिमापरिस्वधनीयं । तद्गृह यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमा(ला[९]र्घ प्रढौकितमादा)-

३. य क्रयविक्रयस्वाधिनेन क्रयेन विक्रीयतं भवति । यद्यस्यां देविकराजीकादि व्याघात दतङास्यं श्रीश्रीधार्ण्णकस्यं सोध्रपं प्रसन्न जुयेमाल । अत्र पत्रार्थे दृष्टश्रुतसाक्षी श्रीचलाछबाहार महापात्र श्रीसमरसिंह वर्म्मस प्रमुख सेष्ट-लोकस शुभं ॥ थ्व पतिस चोक्व छेंया भर्ण्ण सुद्ध(कं[१०] दुंते धुङ शुभ ॥)

८ सङ्ख्या

ने.सं. ६८५ [वि.सं. १६२१] चैत्रकृष्णनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ४६६/९

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ सम्बत ६८५ चैत्रकृष्ण ९ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीदुपातटोल ग्राहकनाथुमाहानन्नाम्ने प्रसादीकृतं श्रीदुपात तवदुछें ननी केबं चलछि पाथल भुं दु कु जिमच्या कुत्या १८X ब्या कु च्या ८ लुतयि जयरामया भूम्यां पच्छिमत वितुकस्य भूम्यां[११] उत्तरत । जसरामधंगुरस्य भूम्यां पूर्व्वत । अंगनाया दक्षिणतश्च एतन्मध्ये प्रसादीकृतं ।

२. त म्यां यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमाला प्रढौकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन । प्रसादी-कृतं । अत्र पत्राथे दृष्टश्रुतसाक्षी श्रीतवभ्यालनिवासी जयशंखबाबुप्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस शुभं ॥ थ्व भूया अंशिन ह्मको । ननीस थोन याय दव जुरों शुभं ॥ भर्ण्ण शुद्धकं दुंते धुं जुरों शुभं ॥[१२]

---

७. *क्व*भन्दा पछाडिको अक्षरको डीकोको केही भाग देखिन्छ ।

८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा अर्कै टाँकाले *वंकुलाछ* लेखिएको छ ।

९. *मा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

१०. *द्ध*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

११. *उत्त*को ठीक माथि पर्ने गरी माथि खाली ठाउँमा *म्यां* थपिएको छ ।

१२. सबभन्दा पछिल्लो वाक्य फरक टाँकामा छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

८ सङ्ख्या

ने.सं. ६९३ [वि.सं. १६३०] नष्टाषाढकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ४७०/२

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ सम्वत् ६९३ नष्टाषाढकृष्ण ७ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन । प्रसादारपा । श्रीदुपातटोल मुगुलछेंनिवासीग्राहक । नाथुमाहाननाम्ने प्रसादीकृतं । स्थानस्य । पूर्व्वदेशे गोविन्द । सिंह[१३] । श्रीकमलाज बंदेजुसया क्षेत्रेण पच्छिमत । श्रीयंयछेगोष्ठीक्षेत्रेण[१४] उत्तरत । केशराज । कीतसिंह । हेरबंदेस्य क्षेत्रेण पूर्व्वत । श्रीबाहारक्षेत्रेण[१५] दक्षिणत एतत्मध्ये । तानाक्षेत्रनामसंज्ञकं क्षेत्राङ्ग जव मदं ञपेक । रोव पि ४ जव स्व ३ भूय यंध्व तानासं बु स्वंजु बाजु जव ३ बाजु[१६] थो बुया । यंथ्वखेस श्रीक्वथुबाहारया । बलन ब्याक जुरो

२. तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण । सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं । अत्रार्थे दृष्टसाक्षी श्रीतवभ्याल जयशंखबाबुप्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस जुरों भर्ण्ण दुंते धुङ जुरों ।[१७]

(पछाडि)

तानाक्षेत्र रो १ ज १ हेने धुनो

उद्धवसिंह

९ सङ्ख्या

ने.सं. ६९४ [वि.सं. १६३०] मार्गशुक्लनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३७/७

---

१३. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा फरक टाँकामा पश्चिमपट्टिको सँधियारको नाउँ लेख्दै जाँदा *पूदे*खि *न्द*सम्मका अक्षर मात्र अटाएकाले *न्द*को डीकोभन्दा माथि यस्तो x चिह्न दिई *न्द*को ठीक माथि खाली ठाउँमा *सि*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *सिंह* पहिलो पङ्क्तिको *श्रीकमलाज*को *श्री*को माथिसम्म पुगेको छ। थपिएका ती अक्षरपछि त्यस्तै चिह्न फेरि दिइएको छ।

१४. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *श्री*देखि *ण*सम्म लेखिएको छ।

१५. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा फरक टाँकामा पूर्व र दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्दै जाँदा *हे*देखि *ण*सम्मका अक्षर मात्र अटाएकाले *ण* र *द*को बीचमा डीकाभन्दा माथि यस्तो ᐯ चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, खाली ठाउँमा यस्तो ‸ दिई थपिएको त्यही चिह्नको ठीक माथि, माथि खाली ठाउँमा *पूदे*खि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *पूदे*खि *ण*सम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको *तानाक्षेत्र*को *क्षे*को माथिसम्म पुगेका छन्।

१६. *स्व ३* को *३* को माथि यस्तो ᐯ चिह्न दिई त्यही *३* को ठीक तल दोस्रो पङ्क्तिको खाली ठाउँमा *भू*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका *भू*देखि *जु*सम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको *बलन*को *ब*को तलसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो ↘ चिह्न दिइएको छ।

१७. *भर्ण्ण*देखि *जुरों* । सम्म फरक टाँकामा छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳵ स्वस्ति ॥ सम्बत ६९४ मार्ग्गशिरशुक्ल ९ श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीचनकिटोल मिथखाबाहार हृदयसिंहनाम्ने प्रसादीकृतं । स एव चनकिटोल । मार्ग्गेन । पच्छिमत । श्रीबाहार गृहादुत्तरत । ननीसिमायापूर्व्वत । ग्राहकस्य गृहात् दक्षिणत एतन्मध्ये मिथखाबाहार ननी । वंटा छे खाछि १ थंनक्व । लिफुन सह वंटा लिविन सह ।

२. तद्भ्रह बहिर्द्वारागणगवाक्षमार्ग्गधारापूर्व्वस्वसीमापरिगृहीतव्यं । तद्भ्रह यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं । अत्रार्थे साक्षी । श्रीसमरसिंह वर्म्मस प्रभृति सेष्टलोक सकलस भर्ण्ण दुंत धुंङ शुभ ॥[१८]

(पछाडि)

छें । या

पुरन्दरसिंह

१0 सङ्ख्या

ने.सं. ७०३ [वि.सं. १६४०] आषाढकृष्णनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/२१

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳵ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०३ आषाढ । बह्वि । नवम्यायां तिथौ । श्रीललितब्रुमाया । श्रीमानिगरके दक्षिनविहारे । श्रीश्रीजयपुरन्दर । सिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा । श्रीवंकुबहिर रिबिछें । येता गृहनिवासिग्राहकजयताजनाम्ने प्रसादीकृतं । स एव लुख्वं पातारभुं । श्रीश्रीबाहारया । व्यंजनवातिकाभुम्यां । पच्छिमत । रुख्वभुम्यां । उत्तरत । ज्ञानतेया भुम्यां । पूर्व्वत ।

२. ग्राहकस्य गृहेन । दक्षिनतश्च । एतेखां मध्ये । बहिर रिबिछें रुख्व व्यंजनवातिका धु सुयनेकु ३२ ब्या जिमने-कुत्या १२X ध्वते परिमान याङ व्यंजनवातिका चरछि १ प्रसादारपा । तत्व्यजनवातिकाभुम्यां जथादेशकारप्रवर्त्तमान तथा संचाराघेण सुवर्ण्णपुष्पमारार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं । अत्र पत्रार्थे साक्षि

---

१८. *भर्ण्णदेखि शुभ* ॥ सम्म फरक टाँकामा छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. गाडबाहार श्रीवितुजु प्रभृति सेष्टरोकसमुश्चयस सर्व्व सोधान पाचकं धुंगो जुरो शुभ ॥ भाखा चोतन ध्व भुस कोसचकं ग्वाख छुय दव ‚ रख बेखोव हायके दु जुरो ॥

११ सङ्ख्या

ने.सं. ७०४ [वि.सं. १६४०] मार्गशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८३/१५

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यस बुट्टाभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ स्वस्ति ॥ सम्बत ७०४ मार्ग्गशुक्ल २ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीवंकुबहिलि छेंनिवासी हषा माहान प्रमुख पेह्मं फुकिंजस नाम्ने प्रसादीकृतं स एव वंकुबहिलि लिपछें श्रीश्रीबाहारभूम्यां पच्छिमत ‚ उत्तरत ‚ जयताजस्य भूम्यां ‚ पूर्व्वत ‚ ग्राहकानां गृहेन ‚ दक्षिणतश्च ‚ एतन्मध्ये लुंख्व यंगाड केबं ‚ स्वंखा परिमानन प्रसादार केबं भू स्वंखा जुरों ‚

२. तद्भूम्यां यथादेशकालप्रवर्त्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं अत्रार्थे साक्षी श्रीवितुजु प्रभृति प्रमानलोकसमुच्चयस भर्ण्ण शुद्धकं दुते धुङ शुभ ॥[१९]

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ७०७ [वि.सं. १६४३] चैत्रकृष्णत्रयोदशी

यो पत्र मसँग छ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ। *श्री*को ठीक माथि एउटा थोप्ला छ।

मूलपाठ

१. ᳲ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०७ ‚ चैत्रकृष्णत्रयोदशी श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन ‚ प्रसादारपा श्रीबुह्लुग्राम-निवासी तवछें ग्वाल ‚ लुंग्वनाम्ने प्रसादीकृतं ‚ स्यानस्य पूर्व्वत ‚ अभयसिहस्य क्षेत्रात्पच्छिम ‚‚ जीकेश ‚ फ्याक ‚ अभयराजस्य क्षेत्रादुत्तर ‚ भीमकेशस्य क्षेत्रात्पूर्व्वत ‚ धरसिमाया दक्षिणत ‚ एतन्मध्ये यितब्वख्वाट बु रोव स्व ३ परिमान जुरो९

२. तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घण सुवर्ण्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिन याङ प्रसन्न जुया जुरों अत्रार्थे साक्षी वीरभद्रसिंह बाबु ‚ जुगि बाबु ‚ ववा प्रमानसकलसमुच्चयसं भर्ण्ण दुते शुद्धकं धुंङ शुभं ॥[२०]

---

१९. *भर्ण्ण*देखि *शुभ* ॥ सम्म फरक टाँकामा छ।

२०. *भर्ण्ण*देखि *शुभं* ॥ सम्म फरक टाँकामा छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ७०९ [वि.सं. १६४५] चैत्रशुक्लषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ३१३७/३७ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०९ ꠰ चैत्रशुक्ल ६ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा ꠰ श्रीनबहिरिटोल ꠰ ञषाचोक ꠰ योटा मूलनिवासि ꠰ श्रीवज्राचार्य्य ꠰ वा[२१] बंदेजुस नाम्न प्रसादीकृतं ꠰ स एव टोल ꠰ श्रीश्रीबा[२१]हार गृह छुंकेशस्य गृहया पच्छिम ꠰ ननीसिमाया उत्तरत ꠰ श्रीवज्राचार्य्य गुणसिंहजुस गृहेन पूर्व्वत श्रीबाहारगृहात दक्षिणतं ꠰ एतन्मध्ये स एव ञखाचोक यंटा सोत्र ꠰ थंनक्वंङ द्वारछि १ लिफु थंनक्वन सह लिबि दु जिमछकुत्या ११X ब्या कु ञ ७ थ्वते प्रमान जुरों

२. तद्गृह बहिद्वारांगणगवाक्षमार्गधारापूर्व्वस्वसिमापरिगृहीतव्यं ꠰ तद्गृह यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेण सुवर्ण्ण-पुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिन याङ प्रसादारपा जुरों ꠰ अत्रार्थे साक्षी ꠰ वीरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोक सकलस ꠰ भर्ण्ण शुद्धकं दुते धुंङ जुरों शुभं ॥ [२२] भाषा ह्रव जाव[२१] ꠰ येता सोतछि १ दुंथ्व छयं ꠰ श्रीमत्श्रीश्रीबुगंदेवल ꠰ वज्र रेवन्त बियाया नामन ꠰꠰ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुलसन प्रसादारपा जुरो ꠰ मंजुख्वाट केनछे

३. [२३] द्वाति मोहोर टंका च्या ८[२४] दोहरपं शतरनो सर्व्व स्वधान दुंते धुङ जुरो शुभं ॥ सम्वत ७१२ ॥

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ७१३ [वि.सं. १६५०] भाद्रशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८९४/४५ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ सम्बत ७१३ भाद्रपदशुद्धिप्रतिपद्यायां तिथौ श्रीललितब्रुमायां श्रीमानिगराधिप ꠰ श्रीश्रीजयपुरंदरसिंह देव[२५]

---

२१. यो *व* चोसे छ।
२२. *भर्ण्ण*देखि *शुभं* ॥ सम्म फरक टाँकामा छ।
२३. दोस्रो पङ्क्तिको *वीरभद्र*को *वी*को ठीक तलवाट तेस्रो पङ्क्ति उठाइएको छ।
२४. *च्या* र *दा*को बीचमा पर्ने गरी तल खाली ठाउँमा *८* थपिएको छ।
२५. यो *व* लाम्चो छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

ठाकुरसन प्रसादारपा । नकबा[२६]हार ननि । येकुर कोन छेँनिवा[२६]सि ग्राहक । जखेब[२६]न्देनाम्ने प्रसादीकृतं । ख्वाटब[२६]हिर । वंथछे ननि । करंख । मार्ग्गेन पच्छिमत । श्रीजागुथया भुम्यां उत्तरत । गृहाङ्गनभुम्यां । पूर्व्वत ।

२. मार्ग्गभुम्या । ग्राहकभुम्या दक्षिनतश्च एतेखां मध्य ख्वातब[२६]हिरि । वं[२६]थछे ननि वं[२६]ता जाव[२६] पातार भुन छेंखा नसि २ प्रसादारपा । तद्गृहभुम्यां ब[२६]हिद्वाराङ्गन गवा[२६]क्षस्यंदनिकामार्ग्गधारापूर्व्वस्वसिमापरिभोगं । तद्गृह जथादेशकारप्रर्व्वर्त्तमान तथा संचालार्घण सुवर्ण्णपुष्पमालाघ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादी-कृतं । अत्र पत्रा-

३. र्थे साक्षि विरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोकसमुश्चयस भूय नकबाहार रिबिछें । नकबाहार गृहाङ्गनाया पच्छिमप्रवे[२६] । पूव्वाभिमुख ता गृह वंव[२७] । योव[२६]न गुकुत्या ९X येव[२६] । यंव[२६]न पिकु ४ प्य रा ४ धाराभुन योव । वितु बदेया गृहेन । यं । ग्राहकया भूम्यां वं । समलसिंह बदेया भुम्यां । ये । थ्व क्रिप्नया सर्व्व सोधाण्ण शुद्धकं दुंते जुरो शुभ ॥

१५ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६३४/१२२

मूलपाठ

१. (ᳵ स्वस्ति ॥ सम्बत्) ... (श्रीश्रीजयपु)रन्दरसिंह देव ठाकुरस प्रसादारपा । श्रीनकबहिरिटोल अंथंकबाहार रुपजयताभ्यां प्रसादीकृतं । स एव टोल । विजयराजमाहाथस्य गृहेन पच्छिम । मार्गेन उत्तर । पूर्व्वत । ग्राहकस्य गृहेन दक्षिणत एतन्मध्ये । स एव टोल अथंकबाहार लिपछें पाताल भुं तुकुदै ब्या षुकु ६ जुरों...

२. (तद्गृह बहिर्द्वाराङ्गणमार्ग्गधारापूर्व्वस्व[२८])सिमा परीगृहीतव्यं तद्गृह यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढौकितमादाय स्वाधिन याङ प्रसन्न जुया जुरों । अत्रार्थे साक्षी वीरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोक सकल । भर्ण्ण सुद्धकं दुत धुंङ जुरो शुभं ॥[२९]

---

२६. यो *व* लाम्चो छ ।

२७. यो *व* खुंडे छ ।

२८. *सि*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

२९. *भर्ण्ण*देखि *शुभं* ॥ सम्म फरक टाँकामा छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पुरन्दरसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

– महेशराज पन्त

ने.सं. ७०२ [वि.सं. १६३९] श्रावणकृष्णदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा *श्री* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ७०२ श्रावणकृष्ण ॥ दशंम्यां तिथौ श्रीबन्देग्राम लिबिछें झोड यो[1]ता गृह ॥ स्वगोत्र बबा हर्षराज भावोया नाम्नेण शुक्रीयं स्वभुज्यमानिकं ، स येव झोड वंता गृह ॥ सोगोत्र जकेराम भावोया नाम्ना शकासात् ॥ कंओक्षेत्रनामप्रदेशे ، श्रीश्रीजयपुरन्द्रसिंह देव ठाकुरश[2] क्षेत्रशिमायां पशिचमत ॥ स येव श्रीबाहारया क्षत्र[3] क्षेत्रशिमायां उत्तरत ॥ श्रीब[4]बाया क्षेत्रशीमायां पूर्व्व[5]

२. पूर्व्वत ॥ स येव देश षण्ड भारोश[6] क्षत्रशिमायां दक्षिणत ॥ एतेषाम्मधे ता क्षेत्र चतुरं रोपनिकं जत् क्षेत्र रोवाङ्ग रोव मोण्डि पि ४ ध्वतेश धार्ण्ण स्वादिकारन अर्द्धभाग जुको जुरो९ ता क्षेत्र सकर्षकं स्मपरिभोज्ञं जथानगरकालप्रवर्त्तमानसञ्चारार्घेन यथोच्चितमूल्यमादाय ، क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवत्तकं न्यायन क्रिन विक्रीयतम्भवति ॥ जदि स्यात् देविकराजिक विना ता बछि जुक्व क्षेत्र सकंटव्यावाद-

३. काले तदा धार्ण्णकिन परिसोधनीयं ، अत्र पत्रार्थे दृढिः करणाय ॥ साक्षि उभयस सोगोत्र मणिकराज भावोया दृष्ट ॥ क्रीप्न सर्व्व सोधान पुलन धुंगो जुरो शुभं ॥

---

१. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *यो* बनाइएको छ।

२. पश्चिमपट्टिको सँधियारको नाउँ लेख्न *शे* ، र *क्षे*को बीचमा ठाउँ खाली छोडिएको थियो। त्यहाँ पछि सँधियारको नाउँ भर्दा खाली छोडेको ठाउँमा पूरै नाउँ नअटाएकोले *ठा* र *क्षे*को डीकोको बीचमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा खुट्टाभन्दा तल, पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा *कु*देखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको *कुरश क्षेत्रशिमाया*ंको *त्र*को माथिसम्म पुगेको छ। थपिएका ती अक्षरपछि त्यस्तै चिह्न फेरि दिइएको छ।

३. उत्तरपट्टिको सँधियारको नाउँ लेख्न ॥ र *क्षे*को बीचमा छोडिएको खाली ठाउँमा पछि *स*देखि *त्र*सम्म लेखिएको छ। त्यसरी लेख्दा पहिले लेखिसकेको *क्षेत्र*लाई याद नगरेकोले त्यस *क्षेत्र*को अगाडि *क्षत्र* दोहऱ्याइएको छ।

४. यस *व*को पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ।

५. पूर्वपट्टिको सँधियारको नाउँ लेख्न ॥ पछि छोडिएको खाली ठाउँमा पछि *श्री*देखि *र्व्व*सम्म लेखिएको छ। त्यसरी लेख्दा पहिले लेखिसकेको *पूर्व्वत*लाई याद नगरेकोले त्यस *पूर्व्वत*को अगाडि *पूर्व्व* दोहऱ्याइएको छ।

६. दक्षिणपट्टिको सँधियारको नामेसी लेख्न ॥ पछि छोडिएको खाली ठाउँमा पछि *स*देखि *श*सम्म खाँदेर लेखिएको छ। त्यसरी खाँद्दा *श* र *क्ष* जोडिन पुगेकोले *क्ष*को डीको मोटो हुन गएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

काठमाडौँका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १८ वटा लिखतपत्र

(वि.सं. १७७३-१८१६)

– महेशराज पन्त

भास्कर मल्ल

१ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१०१/५३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र वीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *श्री,* दायाँपट्टि *भा, श्री*भन्दा तल *स्क, भा*भन्दा तल *र, स्क*भन्दा तल *म, र*भन्दा तल *ल्ल* र खड्गको ठीक तल *देव* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ᳲ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्माने(श्व[१]रीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-
मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमद्ध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्र सकलराजचक्राधीश्वर-
श्रीश्रीजयभास्करमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुलस)-

२. न श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे यम्बुभूमौ ओङलतोल दुनिह्म एताछे देवज[२](ानिमयिनाम्ने प्रसादीकृतं ॥) ... (चु)-

३. ल १ भूय कपाको षुसी भु बु रो ५ यिताथिता काय दु जुलो ॥ ततक्षेत्रस्य य[३](थादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेण सुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वाधीनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥) ...

(पछाडि)

१. ओङलया

२. देवजानि

३. मयिया बुया

---

१. *ने*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *ज*को पछिल्लो भाग देखिँदैन।

३. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *य*को सामै देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महीन्द्रसिंह

३ सङ्ख्या

ने.सं. ८३७ [वि.सं. १७७३] चैत्रशुक्लतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३७/१९

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। खड्गको माथिल्लो बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *म*, *ज*भन्दा तल *ही*, *म*भन्दा तल *न्द्र*, *ही*भन्दा तल *सिं* लेखिएको छ। खड्गको ठीक तल *देव* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलघूरिघूसरित । शीरोरुह । श्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलद्ध । प्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नत । श्रीरघुवंशावतार । रविकुलतिरकहनुमध्वजनेपारेश्वरमहाराजाधिराज । राजराजेन्द्रसकरराजचक्राधिश्वर । स्वविक्रमोपार्ज्जित । गजपतिपद-

२. विराजमान । श्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां । प्रभु थाकुलसन । श्रीमत्कान्तिपुर-महानगरे । श्रीयम्बुभूमौ । किसिह्लागलटोल । ओलखु । ल यिता छे । गृहवास्तव्य ॥ धरणिधरभारोनाम्ने प्रसादिकृतं ॥ पकदिलबुक्षत्रनामसंज्ञकं

३. [४] पश्चिमत । [५] उत्तरत । [६] पूर्व्वत । [७] दक्षिणत । एतेखां मध्ये ध्वते चात्राघातन दु । अष्टरोपनिकं । क्षत्रांकतोपि । बु रो ८[८] ततः क्षत्रस्य यथादेशकालप्रवत्तमानसंचारार्घेन सुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वादिनानवतुकं न्यायन क्रयन विक्री-

४. दितं भवति ॥ प्र । हातिखेदा ओडाया । प्रसाद प्रसंन जुया ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि । श्रीी(न)[९]रनारायण मल्ल ॥ सं ८३७ चैत्रशुद्धि ३ शुभ ॥ ।

(पछाडि)

꣸ पत्र

---

४. पश्चिमपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न दोस्रो पङ्क्तिको *विराजमान* । को *न* । को तलदेखि तेस्रो पङ्क्ति उठाइएको छ।

५. उत्तरपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *त* । र *उ*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "*सिंह*"को *सिं*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

६. पूर्वपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *त* । र *पू*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "*भट्टारक*"को *ट्ट*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

७. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *त* । र *द*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "*समर*"को *म*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *अष्ट*देखि *८* सम्म लेखिएको छ।

९. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३ सङ्ख्या

ने.सं. ८४१ [वि.सं. १७७८] भाद्रकृष्णएकादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३८४/४
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। फोटोमा छाप स्पष्ट नआएकोले अरू बयान गर्न सकिएन।

मूलपाठ

१. ॐ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशीरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावतार । रविकुलतिरकहनुमद्ध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-

२. स्वविक्रमोपार्ज्जितगजपतिपदविराजमानश्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन श्रीयंग्लभूमौ मण्डु मिच्याकमुग्लतोल यिराछे ल यौता छेगृहवास्तव्यं ॥ सुद्धकालचिकुतिनाम्ने प्रसादि-

३. कृतं ॥ स्थानस्य पश्चिमदिशि जाखाक्षेत्रनामसंज्ञकं ॥ मार्ग्गेन पश्चिमत । कुत्मारकस्य क्षेत्रेन पुर्व्वोत्तरतश्च ।
[१०] दक्षिणतो एतेषां
मध्ये ध्वते चत्राघातन दु। एकपादाधिक। चतु। रोपनिकं बु रो ४ चुल १ ब्वाकन तङन ध्वते बु लु याङओ

४. क्रिविक्रीन प्रसन जुस्य बिज्यात ॥ अत्र पत्रार्थे श्रीजगज्जय मल्लदेवस ॥ सम्बत् ८४१ भाद्रपदबदि ११ ॥ ॥ शुभ ॥[११]

४ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या पीएन् १२/३१
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *श्री,* दायाँपट्टि *म,* बायाँपट्टि *ही, म* भन्दा तल *न्द्र, ही* भन्दा तल *सिं, न्द्र* भन्दा तल *ह* र खड्गको ठीक तल *देव* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ॐ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधुलिधुसरितशीरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नत । श्रीरघुवंशावतार[रविकु[१२]लतिलकह[१३]नु[१४]मद्ध[१५]](जनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकरराजचक्राधीश्वरस्वविक्रमोपार्ज्जितगजपतिपदविराजमानश्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवप)-

---

१०. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *श्च*। र *द*को बीचमा धेरै ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *प्रभु*को *प्र*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

११. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी ॥ *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

१२. कोष्ठभित्र पढिएको तेस्रो अक्षरको तर्कुल्ले देखिन्छ।

१३. कोष्ठभित्र पढिएका चौथोदेखि आठौँसम्मका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

१४. कोष्ठभित्र पढिएको नवौँ अक्षरको तर्कुल्ले देखिन्छ।

१५. कोष्ठभित्र पढिएका दशौँ र एघारौँ अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. रमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन ॥ श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे ॥ श्रीयम्बुभूमौ ॥ नओघलटोल ‚ ओलखु पूरबा(हा)[१६]रछे ‚ गृहवास्तव्य ॥ राजस ... (प्रसादीकृतं ॥) ... (पूर्व्वतः) ... (पश्चिमतः) ... (दक्षिणतः मा)-

३. र्गेन उ[१७]त्तरत ॥ एतेषां मध्ये थ्वते चात्राघातन दु विंशतिरोपनिकं ‚ क्षत्रांकतोपि बु रो २० भूय भूपालद्व बु रो ४ चुल २ ततः क्षेत्रस्य यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारा(र्घेण सुवर्ण्णमूल्यमादाय स्वाधीनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥)...

(पछाडि)

꣼ नारगोविन्दसिंया

जगज्जय मल्ल

५ सङ्ख्या

ने.सं. ८४४ [वि.सं. १७८१] आषाढकृष्णत्रयोदशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२९/१६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *ज*, *य*भन्दा तल *ग*, *ज*भन्दा तल *ज्ज*, *ग*भन्दा तल *य* र खड्गको ठीक तल *मल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-श्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रस-

२. कलराजचक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन श्रीयंबु किह्लागल-तोल ङत पीथ्या र एता छे धर्म्मरामनाम्ने प्रसादीकृतं स्थानस्य पश्चि[१८]मदिशि प्रदेशे दुग्वा-

३. थक्षेत्रनामसंज्ञकं [१९] थ्वते चात्राघातन दु[२०] ग्वाथखेल कर्ष ५ चुल २ ततः क्षेत्रस्य यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेन सुवर्ण्णमुल्य त्रियाशि जगज्ज-

४. [२१] यमल्लि टंका ८३ मादाय स्वादिनान्येनवतुकं न्यायेन

---

१६ *वा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको डीको र कान्नानीको तल्लो भाग देखिन्छ।

१७. *उ* र *त*को बीचमा लेखिएको एउटा अक्षर मेटिएको छ।

१८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा *पश्चि* लेखिएको छ।

१९. चार किल्ला खुलाउन *कं* र *थ्व*को बीचमा धेरै ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "*विजयिनां*को *यि*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

२०. दुपछिको तर्कुल्लेसमेतको अक्षर केरी खारेज गरिएको छ।

२१. दोस्रो पङ्क्तिको *सदा*को *स*को ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

क्रीविक्रीटं भवति प्रति हथार बययात अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव सम्बत् ८४४ आषाढब-
(दायाँ फट्केमा तेस्रो पङ्क्तिबाट उठाई तेर्सो पारेर)
दि १३ शुभ ॥

(पछाडि)
१. धर्म्मरा-
२. मया बु-
३. या

६ सङ्ख्या

ने.सं. ८४५ [वि.सं. १७८१] मार्गशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३८/४
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज,* दायाँपट्टि *य, ज*मन्दा तल *ज, य*भन्दा तल *ग, ज*भन्दा तल *ज्ज, ग*भन्दा तल *य* र खड्गको ठीक तल *मल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ९ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधुरिधुसरितशिरोरुहश्रीमत्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-श्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनुमध्वजनेपालेश्वरमाहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल-

२. मल्लपलमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयि[२२]नां प्रभु ठाकुरसन श्रीत्कान्तिपुरमहानगरे यग्लभूमौ मंदु सिकमुगुदितोल भोलछे ल ओंता छे भिक्षुनित्यधननाम्ने प्रसादीकृतं भोलछें ल यौता दुथुकेबनाभसंयकं सारमिया लिबिन पच्छिमतो श्या-

३. म पुलिया केबन उर्त्तरतो चिकुतिया केब[२३]न पुर्व्वतो राजया छेन चिकुतिया केबन दक्षिणतो ध्वते चात्राघातन दु केब षा ६ कु २२ ततपुष्पवातिकाया यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्धेन सुवर्ण्णमुल्य चतुनवयतंकाधिकएकशत जगर्ज्जय-

४ - [२४] मली टंका १९४ मादाय स्वादिनांनेनवतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति प्रति चौतालायात छे बिययात मुल पुला अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव। (सम्बत्)[२५] ८४५ मार्ग्गशुदि १ शुभ ॥

---

२२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *यि* बनाइएको छ।
२३. यो *ब* लाम्चो छ।
२४. तेस्रो पङ्क्तिको *राजया*को *ज* र *या*को ठीक बीचमा पर्ने गरी तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।
२५. कोष्ठभित्र पढिएका अक्षरका डीका देखिन्छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

७ सङ्ख्या

ने.सं. ८४५ [वि.सं. १७८२] भाद्रशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२८/३८ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *ज*, *य*भन्दा तल *ग*, *ज*भन्दा तल *ज्ज*, *ग*भन्दा तल *य* र खड्गको ठीक तल *मल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमद्ध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरश्रीश्री-

२. जयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन ङततोल यंकुलिबाहाल यिता छेया तुलाधरमोहनसिंहभ्रातृसहनाम्ने प्रसादीकृतं स एव लिबि यीता नित जाव छे गृहनामसंज्ञकं शीताया गृहे-

३. न पश्चिमतो राजेन उत्तरतो ग्राहकन पूर्वतो दक्षिनतश्च ॥ ॥ ख्वते चात्राघातन दु छे खा १ कु ११ पाताल खा १ कु १ अंगुलि ६ भूय पाताल कु १४ तुथि बाग्वड ततगृहस्य यथादेशकालप्रवत्तमानसंचालार्घेन सुवर्ण्णमूल्य पंचविंशति-

४. टंकाधिकएकशतजगज्जयमल्लि टंका १२५ मादाय स्वादिनान्येनवतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति प्रति इद्यातया[२६] मत बिययात सुकुंदा त्वाकदेवा मुर अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव सम्बत् ८४५ भाद्रशुदि ७ शुभ ॥

८ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६८/३३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *ज*, *य*भन्दा तल *ग*, *ज*भन्दा तल *ज्ज*, *ग*भन्दा तल *य* र खड्गको ठीक तल *मल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुह(श्रीम)न्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदी(प्य[२७]मान-मा)नो[२८]न्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिल(कहनूमद्ध्वजनेपा[२९])लेश्वरमहाराजाधिराजराजरा(जेन्द्रसकलराज)-

---

२६. *त* र *या*को बीचमा भएको एउटा अक्षरमा मसी दली त्यो खारेज गरिएको छ।

२७. *दी*भन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

२८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *नो*को डीको र लखकानो देखिँदैन।

२९. *ले*भन्दा अगाडिको अक्षरको पछाडिको अलिकति अंश देखिन्छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. चक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन श्रीमत्कान्तिपुरि-महानगरे यंग्लभूमौ मंदु यिलाछितोल लं वंता छेगृहवास्तव्य जयश्वरीमयिनाम्ना प्रसा(दी[३०]कृतं) ...(म)-

३. भिपात योत छेगृहनामसंज्ञकं छिपाया पातालन पश्चिमतो मार्ग्गेन उत्तरतो धलन पूर्व्वतो विश्वरया पातालन दक्षिनतो थ्वते चात्राघातन दु जावछे छखात्या व निकुत्या अंकतोपि जावछे खा १ चुल २ कु ...

४. [३१]१२ पातार छखा कु जि[३२]मच्याकु अंकतोपि पातार खा १ कु १८ केब पातार निखात्या अंकेपि खा २ चुल २ ततः गृहस्य यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेन सुवर्ण्णमूल्यसार्द्धाधि(क) ... (मादाय) ...

५. [३३] ति जगज्जयमल्लि टंका **XXX**[३४] (मादाय वतुकं न्या[३५])येन क्रीविक्रीटं भवति प्रति **XXXXXXX**[३६] (अत्र पत्रार्थे) दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयप्रकाशम-(ल्ल[३७]दे[३८]व । सम्ब[३९]त् ८)...

९ सङ्ख्या

ने.सं. ८५X [वि.सं. १७XX] पौषशुक्लनवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९७ को रूपमा मूल पत्र छ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६७०/४२

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा, मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *ज*, *य*भन्दा तल *ग*, *ज*भन्दा तल *ज्ज*, *ग*भन्दा तल *य* र खड्गको ठीक तल *मल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१ः ६ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-

---

३०. *सा*भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
३१. तेस्रो पङ्क्तिको *संज्ञकं*को *ज्ञ*को ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।
३२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *जि* बनाइएको छ।
३३. चौथो पङ्क्तिको *अंकतोपि*को *अं*को ठीक तलबाट पाँचौं पङ्क्ति उठाइएको छ।
३४. *का*भन्दा पछाडिका अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन्।
३५. *ये*भन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
३६. *ति*भन्दा पछाडिका अक्षरका डीका देखिन्छन्।
३७. *म*भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ।
३८. *म*भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको डीको अलिकति देखिन्छ।
३९. कोष्ठभित्र पढिएका पछिल्ला पाँचौं र छैटौं अक्षरका डीका देखिन्छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनुमध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरनिजेष्टदेव-
देवेश्वरीकृपाकटाक्षवलितविक्रमोपार्ज्जितवारणाकरसमुद्भूत[४०]गजेन्द्र[४१]पति[४२]श्रीश्रीजयजगज्जयमल्लदेव-

२. परमभट्टारकदेवाणां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुलसन श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे[४३] श्रीयंग्लभूमौ मंदुतोल ग्वाछेमुगल र यिता छेया भोनसिंहनाम्ने प्रसादीकृतं । बरंबुबुक्षेत्रनामसंज्ञं श्रीराजन पूर्व्वदक्षिणउत्तरतो द्वाकासिंहया क्षेत्रेण पश्चिमतो थ्वते चात्राघातन दु बरंबु चतुर्रोपनिकं तृपादपरिमितं क्षेत्रां-

३. कतोपि बु रो ४ चुल ३ ततः क्षत्र यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घेन सुवर्ण्णमुल्य विशटंकाधिकद्विशत जगज्जयमल्ली टंका २२० मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रति कटं १०० हाथिखेदा बाकि श्रीश्रीन दुकासे बिज्यात अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेव । श्री ३ गु((ह्ये))[४४]श्वरीया यात-

४. [४५] यात हाथुगुथिस दुन्ता जुरो ॥ सम्बत् ८५ ꣸ पौ[४६]खशुदि ९ शुभ ॥

जयप्रकाश मल्ल

१0 सङ्ख्या

ने.सं. ८५७ [वि.सं. १७९४] श्रावणकृष्णअष्टमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४३ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ६३८ को रूपमा मूल पत्र छ।

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलस श्रीयग्लभूमौ तमुगुलितोल खुरवोमुगल यिता छेया । अभिराम-

२. नाम्ने प्रसादीकृतं यथाचात्राघातन दु मालमदुखेल द्विपादाधिकद्विकर्षपरिमितं क्षेत्रांकतोपि खेल

३. कर्ष ३ चुल २ थ्वतेया मुल श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ५० दूकास्यं निस्तार प्रसन्न जुया ॥ प्रर्त्तत ह्नि दुंवा-

४. र चेकं । मास दाना ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजप्रकाशमल्लदेव । सम्बत् ८५७ श्रावणबदि ८ शुभ ॥

---

४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *त*को डीको देखिँदैन।

४१. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *गजेन्द्र*को माथिल्लो भाग देखिँदैन।

४२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *ति*को बाइमात्राको यस्तो ^ भाग देखिँदैन।

४३. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *रे* वनाइएको छ।

४४. *गु*भन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ।

४५. तेस्रो पङ्क्तिको *दृष्टसाक्षि*को *सा*को ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।

४६. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *पौ*को अघिल्लो भाग देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

११ सङ्ख्या

ने.सं. ८५९ [वि.सं. १७९६] आश्विनशुक्लपञ्चमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४३ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ६३६ को रूपमा मूल पत्र छ। यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज,* दायाँपट्टि *यं, ज* भन्दा तल *प्र, य* भन्दा तल *का, प्र* भन्दा तल *श, का* भन्दा तल *म* र खड्गको ठीक तल *ल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ॥ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मामानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनुमद्ध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-निजेष्टदेवदेवेश्वरीकृपाकटाक्षवलितविक्रमोपार्ज्जित-

२. वारणाकरसमुद्भूतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुलसन श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे । श्रीयगलभूमौ । ज्याथबाहारतोल किलायननि । यिता छेया । पुनलक्ष्मी । लक्ष्मि-श्वरी । दिनाम्ना प्रसादीकृतं थासमन्दु नओघल

३. लिको गुरु याङाओ प्रसन्न जुया ॥ थ्वतेया मूल श्रीजयप्रकाशमल्ली द्विशतटंका २०० मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रत्तेत जगनाथसिंहन वासर थुङाओ मिसा पिङ्काङाया । दन्दया बाबतस अर्ज्जवेगीन हेनका ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीरा-

४. [४७] जप्रकाशमल्लदेव । सम्बत् ८५९ आश्विणशुदि ५ शुभ ॥

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ८६२ [वि.सं. १७९९] भाद्रशुक्लत्रयोदशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ३७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ५५१ को रूपमा मूल पत्र छ। नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या बी ६९७/१३७

मूलपाठ

१. ॥ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन्न । श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे । यंगलभूमौ ओबाहातोल भ्याङ लँ यौता छेया पूर्ण्णकामयी-

---

४७. तेस्रो पङ्क्तिको *पिङ्काङाया*को *ङा*को ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२. नाम्ने प्रसादिकृतं स्थानस्य उत्रदिशि प्रदेशे यथाचात्राघातन दु । नओलं खुसि वग्ल नसि अङ्गतोपि कर्ष २ ध्वतेया मूर टंका ४० दुकास्यं नि-

३. स्तार प्रस्न जुया ॥ प्रर्त्ति ह्नि दुवार मास मुर ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८६२ भाद्रपदशुदि १३ ॥ ॥ शुभ ॥

(पछाडि)

७ नओलं निस्तार

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ८६७ [वि.सं १८०४] आषाढशुक्लद्वादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४८ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७०२ को रूपमा मूल पत्र छ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६७०/१२

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यस पछि वृत्ताकार घेरा छ। फोटोमा छाप स्पष्ट नआएकोले अरू बयान गर्न सकिएन।

मूलपाठ

१. ७ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु ठाकुलसन ॥ श्रीकान्तिपुरमहानगरे ॥ श्रीयम्बुभूमौ ॥ असनटोल असंबाहाल । वन्ता छेगृह(निवासि[४८]) । भिक्षु श्रीपद्मपाणिनाम्ने (प्र[४९]सादीकृतं) ...

२. असनबाहाल क्वथुननि ल वन्ता पाताल खा २ थुतिया मूल श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ५० दुकास्यं बिज्याङाओ निस्तार चोस्यं क्रिबिक्री[५०] या(ङा)ओ प्रशन्न जुया ॥ प्रत्तित जा ...

३. पाताल दुकायाओ ।.ङाबोस छिबो बोति दुकास्यं लस पालस हङा ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराज्यप्रकाश-मल्लदेव ॥ सम्बत् ८६७ आषाढशुद्धि १२ ॥ शुभ ॥

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ८७१ [वि.सं. १८०८] श्रावणशुक्लद्वादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९३ को रूपमा मूल पत्र छ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको ठीक माथि *श्री २* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *प्र*, *य*भन्दा तल *का*, *प्र*भन्दा तल *श*, *का*भन्दा तल *म* र खड्गको ठीक तल *ल्ल* लेखिएको छ।

४८.। *भि*भन्दा अगाडिको अक्षरको सामैको तल्लो भाग देखिन्छ।

४९. *म्ने*भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ।

५०. पहिले ह्रस्व *क्रि* लेखी त्यसैलाई दीर्घ बनाइएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमरधूरीधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावररर्द्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-श्रीरघुवंशावताररविकुरतिरकहनुमध्वजनेपालेश्वरमाहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकरराजचक्राधिश्वरनिजे-

२. ष्टदेवदेवेश्वरीकृपाकटाक्षवरितविक्रमोपार्ज्जितवारनाकरसमुद्धृतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारक-देवानां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुरसन श्रीमत्कान्तिपुरीमाहानगरे ॥ यंम्बूभूमौ ॥ नवघरतोर यिर-

३. खारमूगर ब्रह्मान्दछे ननि वन्ता छेया हरिनाथगीरीगुसायिनाम्ने प्रसादीकृतं ह्मसपिकोक्षेत्रनामसंज्ञकं
[५१] प [५२] द [५३] प [५४] उ [५५]एतेषाम्मध्ये ॥ ध्वते चात्राघातन दु ह्मसपि-

४. को चतुरोपनिकं क्षेत्राकतोपि बु रो ४ बाजु ।। ततः क्षेत्रस्य यथादेशकारप्रवर्त्तमानसंचाराघेन सुवर्ण्णमूल्य बारहतंकाधिकएकसत श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ११२ मादा[५६]य वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रत्ति गुंश्राया चगुना-

५. [५७] जु बिज्याकया चगुमि नकेयात हङा ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८७१ श्रावणशुदि १२ शुभ ॥[५८]

१५ सङ्ख्या

ने.सं. ८७८ [वि.सं. १८१५] आषाढकृष्णद्वादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३६/२४

मूलपाठ

१. ꣸ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन ॥ ओतुतोल ।। वोहोलसिको ल यौ-

---

५१. पूर्वपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *कं* र *पू*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *"देवाना*को *ना*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

५२. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *पू* र *द*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *"विजयिना*को *ना*को तलदेखि लेख्न थालिएकाको छ।

५३. पश्चिमपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *द* र *प*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *थाकुरसन*को *न*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

५४. उत्तरपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न *प* र *उ*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *कान्तिपुरी*को *री*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

५५. *उ* र *ए*को बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको *माहानगरे*को *हा*को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।

५६. पहिले लेखिएको अक्षरलाई *दा* बनाइएको छ।

५७. चौथो पङ्क्तिको *प्रवर्त्तमान*को *र्त*को ठीक तलबाट पाँचौं पङ्क्ति उठाइएको छ।

५८. *१२* भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी *शुभ* ॥ लेखिएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

१. ᒪ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन ॥ ओतुतोल ॥ वोहोलसिको ल यौ-

२. न्ता छे भिख्वाल भारोयात पुषुरिघाङ ल ओन्ता दुथु केब बिया ॥ केब खा १ कु १४ ध्वतेया मू-

३. ल कटं ४ दुकास्यं बिज्याङओ निस्तार प्रसन जुया ॥ प्रर्त्ति नारासिंङसस सिङओ अवुतालि

४. ओओ दुकास्य चै[५९]त्राबदिया ह्ङ जुक बिया ॥ सम्बत् ८७८ आषाव १२ ॥ शु[६०]भ ॥

(पछाडि)

ᒪ निस्तार ॥

१६ सङ्ख्या

ने.सं. ८७९ [वि.सं. १८१६] आश्विनशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३३/९

मूलपाठ

१. ᒪ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलस्न श्रीमत्कान्तीपूरमहानगरे श्रीयंगलभूमौ ॥ मन्दुतोल यिनायमुग्ल यन्ता छेया तालामयिनाम्ने प्रसादीकृत्तं स्थानस्य

२. उत्तरदिशि प्रदेशे राधिष्वातक्षेत्रनामप्रदेशे राधिष्वात द्विपादाधिकमेकद्रोपनिकं क्षेत्राङ्ग राधिष्वात बु रो १ चुल २ ध्वतेया मूल टंका ४५ दुकास्यं निस्तार प्रस्न

३. जुया ॥ पर्त्तित महनियात मधि छुतकेयात श्रीश्रीस्के बकसय याङओ हेङ ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८७९ आश्विणशुद्धि १ ॥ शुभं ॥

(पछाडि)

निस्तार ॥

१७ सङ्ख्या

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९९ को रूपमा मूल पत्र छ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३९४/११

---

५९. पहिले लेखिएको अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा चै लेखिएको छ।

६०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले ॥ को माथिल्लो भाग र शुको अघिल्लो भाग देखिँदैन।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीकमाथि *श्री* लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि *ज*, दायाँपट्टि *य*, *ज*भन्दा तल *ज*, *यभन्दा तल य*, *ज*भन्दा तल *प्र*, *य*भन्दा तल *का* र खड्गभन्दा तल *शमल्ल* लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. ꣼ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधुलिधुसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरिष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीलघुवंशावताररविकुलतिलकहनुम जनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-निजेष्टदेवदेवेश्वरिकृपाकटाक्षव(लि[६१]तविक्रमोपार्ज्जितवारणाकरसमुद्धृतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीज)-

२. यजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन श्रीयंबुभूमौ ओतुतोल थथु चिकंअतल यन्ता छे पातालिनाम्ने प्रसादीकृतं ॥ स यव दुथु पुष्पवातिकानामसंज्ञकं ॥[६२] x...[६३]

३. स्व ३ घात कु २ ततः गृहस्य यथादेशकालप्रवर्त्तसंचालार्घेन सुवर्णमूल्य छ्चालिस श्रीश्रीजयजयप्रकाशमल्ली टंका ४६ मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रितं भवति ॥ प्रर्त्ति सूर्य्यधन बंदेया अवतालि ओओ दुकास्यं यिहियात हङा ॥ अत्र पत्रार्थे[६४] (दृष्टसाक्षी) ... (॥ सम्बत्) ... (॥ शुभं ॥)

१८ सङ्ख्या[६५]

यस पत्रको पाठ मसँग छ।

... प्रसादिकृतं । चिलंखा लोटीया लागा खरक धासाबिर्ता लुयाङवो प्रसन्न जुरों बिज्याङ । प्रतीत श्रीमहीन्द्रसिंहदेव चोस्यं बियागुली सहि याङाव प्रसन्न जुरों बिज्याङ ।

---

६१. *व*भन्दा पछाडिको अक्षरको बाइमात्राको माथिल्लो अंश देखिन्छ।

६२. पहिलो पङ्क्तिको *राजेन्द्र*को *रा*को ठीक तल *संज्ञकं*को ॥ छ। त्यसपछि चार किल्ला खुलाउन धेरै ठाउँ खाली छोडिएको छ।

६३. पहिलो पङ्क्तिको *कृपा*को *कृ*को आधाआधीदेखि तलको ताडपत्र भाँचिएर गएको छ तापनि पहिलो अक्षरको डीकोभन्दा माथिको अंश देखिन्छ।

६४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले *र्थे*को सामै र रेफको पछिल्लो भाग देखिँदैन।

६५. महीन्द्रसिंहले दिएको बिर्ता थामी पछिका राजाले गरिदिएको यस खण्डित पत्रमा थामिदिनेको नाउँ पनि गएकोले जयप्रकाश मल्लभन्दा तल यस पत्रलाई राखिएको हो।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णिमा (इतिहास–प्रधान त्रैमासिक पत्रिका) *का.मे.अ.द.नं. १५५/२४९*

कार्यालय

संशोधन-मण्डल

एकान्तकुना, जावलाखेल

ललितपुर

नेपाल

फोन नं. ५–२४८१९, ५–३२७४९

पो.ब.नं. ४१६६, काठमाडौं

वि.सं. २०५७ आश्विन

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५।-

मुद्रक
लुष प्रेस, नयाँ बानेश्वर
फोन : ४७२५९६